

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 18. november 2022
(OR. en)

14973/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0379(COD)**

**TELECOM 474
DIGIT 214
CYBER 375
CODEC 1778
IA 193**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	18. november 2022
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 720 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen ("forordningen om et interoperabelt Europa")

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 720 final.

Bilag: COM(2022) 720 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.11.2022
COM(2022) 720 final

2022/0379 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen ("forordningen om et interoperabelt Europa")

{SEC(2022) 720 final} - {SWD(2022) 720 final} - {SWD(2022) 721 final} -
{SWD(2022) 722 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Denne begrundelse ledsager forslaget til forordning om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen ("forordningen om et interoperabelt Europa").

Den digitale omstilling af de offentlige forvaltninger er blandt årtiets topprioriteter, og medlemsstaterne investerer intenst i digitaliseringen af deres offentlige forvaltning. Flere og flere af de tjenester, der leveres af den offentlige sektor i EU, digitaliseres, men de er stadig ikke tilstrækkeligt interoperable.

Interoperabilitet gør det muligt for organisationer at interagere hen imod gensidigt fordelagtige mål. Dette indebærer udveksling af oplysninger og viden mellem organisationer gennem de forretningsprocesser, de støtter, hvor der udveksles data mellem organisationernes net- og informationssystemer. Interoperabilitet sikrer, at data kan udveksles gnidningsløst.

I en tid med automatiserede processer, hvor de digitale teknologier bliver en del af de offentlige forvaltninger, er det afgørende, at de offentlige forvaltninger fortsat er i stand til at kommunikere med hinanden. Interoperabilitet er et vigtigt element for at nå et sådant mål. Dette kan ikke sikres alene ved hjælp af tekniske midler. Der er brug for aftaler og etablerede processer mellem forskellige organisationer, tilpassede databeskrivelser, love, der giver mulighed for disse dataudvekslinger, og struktureret langsigtet samarbejde. En høj grad af interoperabilitet mellem digitale tjenester i den offentlige sektor er afgørende for det digitale indre marked.

Erfaringerne fra covid-19-pandemien har vist, at interoperable løsninger kan bidrage til at sikre, at EU-borgerne kan udøve deres ret til fri bevægelighed som fastsat i traktaterne. Interoperabilitet i den offentlige sektor har også afgørende betydning for retten til fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser som fastsat i traktaterne, da besværlige administrative procedurer kan skabe betydelige hindringer, især for små og mellemstore virksomheder ("SMV'er").

Interoperabilitet er også en afgørende faktor for afbødning af de stigende cybersikkerhedsrisici, som Unionen og medlemsstaterne står over for. I dag er de offentlige forvaltninger almindelige mål for cyberangreb.

Interoperabilitet er derfor ikke kun et teknisk spørgsmål, men et spørgsmål, der kræver en indsats på flere områder. Disse omfatter:

- sikring af, at den retlige ramme, inden for hvilke forskellige organisationer opererer, ikke hindrer leveringen af gnidningsløse offentlige tjenester mellem og inden for medlemsstaterne (retlig interoperabilitet)
- effektiv koordinering mellem forskellige offentlige myndigheder på alle forvaltningsniveauer i forbindelse med levering af offentlige tjenester (organisatorisk interoperabilitet) og
- sikring af, at formatet for og betydningen af udvekslede data og oplysninger bevares og forstås ved enhver udveksling mellem parterne (semantisk interoperabilitet).

Optimal interoperabilitet i den offentlige sektor forudsætter en høj grad af interoperabilitet, der muliggør en mere effektiv og sikker udveksling af data med henblik på at levere gnidningsløse offentlige tjenester. Ved en lav grad af interoperabilitet vil borgere og

virksomheder stå over for unødvendige administrative byrder, og de offentlige forvaltningers omkostninger vil stige. En styrkelse af interoperabiliteten i den offentlige sektor vil skabe betydelige muligheder for innovation, bedre planlægning for fremtiden (f.eks. i krisesituationer) og forbedret teknologisk suverænitet i EU. Ved den ideelle grad af interoperabilitet bør der skabes et klart og stabilt miljø for udviklingen af forskellige interoperable løsninger.

Regulering af grænseoverskridende interoperabilitet er en grundlæggende **forudsætning for videreudviklingen og fuldførelsen af alle de eksisterende aspekter af det digitale indre marked.**

De specifikke mål for dette initiativ er:

1. at sikre en konsekvent, menneskecentreret EU-tilgang til interoperabilitet fra udformning til gennemførelse af politikker
2. at etablere en struktur for interoperabilitetsstyring, som sætter offentlige myndigheder på alle niveauer og fra alle sektorer samt private interessenter i stand til at samarbejde — med et klart mandat til at nå til enighed om fælles interoperabilitetsløsninger (f.eks. rammer, åbne specifikationer, åbne standarder, applikationer eller retningslinjer)
3. at medvirke til at skabe et økosystem af interoperabilitetsløsninger til EU's offentlige sektor, således at offentlige forvaltninger på alle niveauer i EU og andre interessenter kan bidrage til og videreanvende sådanne løsninger, innovere sammen og skabe offentlig værdi.

Medlemsstaterne har selv anmodet om en sammenhængende, synergetisk, behovsbaseret og samarbejdsorienteret tilgang til spørgsmålet om gennemførelse af politikker med henblik på de voksende lovgivningsmæssige rammer på området. Eksempler herpå omfatter den fælles digitale portal (oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724¹, som installerer det tekniske engangssystem, hvorigennem medlemsstaterne vil udveksle vigtig dokumentation i fremtiden) og den nye retlige ramme for digital identitet², som etablerer en ramme, der kan sikre interoperabilitet mellem nationale elektroniske identifikationsordninger eller de kommende dataområder³. Det tekniske engangssystem er det første tværsektorielle dataområde mellem offentlige tjenester, som er baseret på et komplet sæt specifikke interoperabilitetsregler.

Da interoperabilitet i den offentlige sektor i EU handler om forskellige enheder, der samarbejder om at forfølge et fælles mål, kan en fælles tilgang til interoperabilitet kun gennemføres inden for en dynamisk, men homogen ramme, med fuld respekt for nærhedsprincippet og gennem konsolideret styring på flere niveauer.

Når der tilvejebringes et retsgrundlag for interoperabilitetsrammer, vil disse rammer ifølge medlemsstaternes erfaringer udvikle sig til et konsekvent og sammenhængende referencepunkt, hvor interoperabilitet er i centrum for de politiske overvejelser. Forslaget til

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

² Se forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet (COM(2021) 281 final).

³ Der fremsættes forslag til horisontale regler for dataområderne i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmoniserede regler om fair adgang til og anvendelse af data (dataforordningen) (COM(2022) 68 final) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk datastyring (forordning om datastyring) (COM(2020) 767 final).

forordning om en europæisk interoperabilitetsramme for intelligente byer og samfund (EIF4SCC⁴) har f.eks. til formål at give vejlede om en lokal og regional tilgang til interoperabilitet som supplement til den overordnede tilgang i den europæiske interoperabilitetsramme (EIF).

Forslaget omfatter en klar styringsmodel, der støttes af medlemsstaterne og EU-institutionerne, og som samtidig giver interessenterne mulighed for at tilkendegive deres synspunkter og bekymringer gennem gnidningsløse processer, der i sidste ende bidrager til fælles interoperabilitetsløsninger. En effektiv interoperabilitetspolitik vil samle centrale initiativer inden for en innovativ samarbejdsarkitektur og være åben, sikker og inklusiv, og den vil støtte gennemførelsen af resultaterne.

Dette forslag indeholder bestemmelser om udvikling af en europæisk interoperabilitetsramme. EIF understreger betydningen af at tage hensyn til alle de forskellige niveauer af interoperabilitet – tekniske, semantiske, organisatoriske og juridiske — og betydningen af at anlægge en integreret tilgang til styring. EIF blev første gang formuleret i 2004. Den seneste version blev offentliggjort som bilag 2 til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske interoperabilitetsramme - strategi for gennemførelse (COM(2017) 134 final). Gennemførelsen af den fælles interoperabilitetsramme på medlemsstatsniveau overvåges af observationscentret for nationale interoperabilitetsrammer.

Med dette forslag etableres endvidere grundlaget for at udvikle den nødvendige viden om interoperabilitet og de forskellige løsninger, navnlig blandt ikke-IT-eksperter. Kommunikation og samarbejde er væsentlige elementer i forbindelse med interoperabilitet. Det er derfor vigtigt at have et centralt kontaktpunkt, der kan støtte en pålidelig udveksling af oplysninger — portalen for et interoperabelt Europa.

Reguleringen af den grænseoverskridende interoperabilitet i den offentlige sektor bør fokusere på at beskytte offentlighedens interesser gennem brugercentrerede og åbne løsninger. Open source støtter gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger. Open source sætter brugerne i stand til aktivt at vurdere og kontrollere løsningernes interoperabilitet og sikkerhed. Det betyder, at brugerne selvstændigt og uafhængigt kan forvalte deres egne infrastrukturer uden eksterne begrænsninger. Det afbøder desuden cybersikkerhedsrisici og fastlåsningsvirkninger, som kan imødegås ved hjælp af en koordineret tilgang medlemsstaterne. Det sikrer også det bedste afkast af de investerede offentlige midler, idet det er muligt at bygge videre på og forbedre eksisterende løsninger i stedet for at starte fra bunden. Indførelsen af open source-strategier har positive afsmittende virkninger på innovationseffektiviteten og på Unionen⁵. Open source og åbne standarder er sammen katalysatorer for interoperabilitet. I denne forbindelse er spørgsmålet om passende licenser af særlig betydning. Den nuværende version af Den Europæiske Unions offentlige licens (EURL), en open source-standardlicens (version 1.2), blev vedtaget ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/863.

⁴ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/f69284c4-eacb-11eb-93a8-01aa75ed71a1/language-en>.

⁵ Det anslås, at virksomheder i EU investerede 1 mia. EUR i open source-software (tal indsamlet for 2018), og at dette bidrog med 65-95 mia. EUR til den europæiske økonomi. Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi, Blind, K., Pätsch, S., Muto, S., et al., The impact of open source software and hardware on technological independence, competitiveness and innovation in the EU economy: final study report, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2759/430161>.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Politikområdet vedrørende interoperabilitet i den offentlige sektor er i øjeblikket ikke omfattet af bindende overordnede politiske bestemmelser på EU-plan. Den ikkebindende europæiske interoperabilitetsramme har imidlertid været en del af EU's interoperabilitetspolitik siden 2010. Den seneste version blev vedtaget af Kommissionen ved en meddelelse i 2017⁶. Gennemførelsen af rammen blev støttet og støttes fortsat af en række finansieringsinstrumenter, f.eks. ISA2-programmet og nu programmet for et digitalt Europa⁷. Behovet for en stærkere indsats på området blev anerkendt, og der blev bebudet konkrete tiltag i flere meddelelser fra Kommissionen, herunder meddelelsen "Europas digitale fremtid i støbeskeen"⁸, "En europæisk strategi for data"⁹, "Påpegning og håndtering af hindringer for det indre marked"¹⁰ og "Digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union — En værktøjskasse fuld af muligheder"¹¹. Dette forslag gennemfører også det politiske mandat fra Rådet, som har opfordret til at styrke interoperabilitetsrammen¹². Dette initiativ indgik i Kommissionens arbejdsprogram for 2022 (Refit-bilaget)¹³. For at sikre overensstemmelse med den tidligere tilgang bygger dette forslag på evalueringerne af den ikkebindende politiske ramme for EIF¹⁴ og ISA2-programmet¹⁵.

Der sker desuden en hastig udvikling inden for det bredere politikområde for digitale offentlige tjenester. Eksempler herpå omfatter forordningen om den fælles digitale portal¹⁶, direktivet om åbne data¹⁷ og forordningen om datastyring¹⁸, mens nye lovgivningsforslag drøftes af EU-lovgiveren, f.eks. en forordning om en europæisk digital identitet¹⁹ og

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske interoperabilitetsramme — strategi for gennemførelse (COM(2017) 134 final).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1).

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europas digitale fremtid i støbeskeen (COM(2020) 67 final).

⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En europæisk strategi for data (COM(2020) 66 final af 19.2.2020).

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Påpegning og håndtering af hindringer for det indre marked (COM(2020) 93 final).

¹¹ Kommissionens meddelelse om digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union: En værktøjskasse fuld af muligheder (COM(2020) 710).

¹² Note fra Generalsekretariatet for Rådet til delegationerne om konklusionerne af det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd (1. og 2. oktober 2020) (EUCO 13/20).

¹³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Kommissionens arbejdsprogram for 2022 — Sammen om at styrke Europa (COM(2021) 645 final).

¹⁴ Nærmere oplysninger om evalueringsprocessen og resultaterne samt dokumentationen findes i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2022) 720 final).

¹⁵ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene - Final evaluation of the ISA² programme (SWD(2021) 965 final), ledsagedokument til rapporten fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Resultaterne af den endelige evaluering af ISA²-programmet (COM(2021) 965 final).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EØS-relevant tekst) (PE/41/2018/REV/2).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PE/28/2019/REV/1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/868 af 30. maj 2022 om europæisk datastyring og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (forordning om datastyring) (PE/85/2021/REV/1).

¹⁹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet (COM(2021) 281 final).

dataforordningen²⁰. Da disse initiativer allerede berører forskellige aspekter af den digitale økonomi og interoperabilitet, har den foreslåede forordning om et interoperabelt Europa til formål at lette den interoperable gennemførelse af visse dele af disse politikker, som er relevante for offentlige tjenester, ved at etablere et løbende struktureret samarbejde om grænseoverskridende interoperabilitet i den offentlige sektor.

Selv om nogle af disse politiske initiativer omfatter bestemmelser, der er relevante for leveringen af offentlige tjenester (f.eks. reglerne om videreanvendelse af beskyttede offentligt ejede data i forordningen om datastyring), opstiller de ikke en omfattende ramme for interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i Unionen. Medlemsstaterne og EU's institutioner, agenturer og organer vil som leverandører af net- og informationssystemer til offentlige tjenester aftale interoperabilitetsløsninger via en særlig styringskomité ("Rådet for et Interoperabelt Europa"). Denne enighed kan fremskynde og støtte gennemførelsen, navnlig af andre digitale politikker — der sikrer interoperabilitet mellem de forskellige gennemførelsesforanstaltninger. Et "fællesskab for et interoperabelt Europa" vil desuden sikre koordinering og samarbejde mellem relevante interessenter inden for interoperabilitet på tværs af grænser og sektorer. "Portalen for et interoperabelt Europa" vil udgøre et centralt kontaktpunkt for oplysninger vedrørende interoperabilitet mellem relevante net- og informationssystemer, og "dagsordenen for et interoperabelt Europa" vil fastlægge en strategisk dagsorden for hele EU med forslag til yderligere forbedringer, herunder koordinerede støtteforanstaltninger.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Der skal etableres en forbindelse mellem alle specifikationer for net- og informationssystemer i den offentlige sektor, som skal anvendes i henhold til EU-retten. Det er ikke altid let for gennemførelsesmyndighederne at finde kravene i det seneste maskinlæsbare format. Et centralt kontaktpunkt og klare regler for metadata for sådanne oplysninger bør kunne hjælpe offentlige myndigheder med at få deres digitaltjenesteinfrastrukturer til at overholde de eksisterende og fremtidige regler. Dette er en anden vigtig faktor for, hvordan forslaget vil bidrage til at integrere politikker på tværs af forskellige EU-sektorer og fremme en sammenhængende gennemførelse heraf.

På grund af den tværgående karakter af interoperabilitet sigter dette forslag også mod at lette den digitale gennemførelse af sektorpolitikker. Forslaget har til formål at forhindre, at bindende interoperabilitetskrav er i strid med sektorpolitikker, som fastsætter kravene til net- og informationssystemer for offentlige tjenester, eller omvendt. Interoperabilitetsvurderingen har i stedet til formål at fremme indførelsen af interoperable løsninger i den fremtidige udvikling af politikker og at forbedre overensstemmelsen med den foreslåede politik og med andre politikker, specifikt deres generelle digitale gennemførelse.

Interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, er også vigtig for at nå de mål vedrørende den offentlige sektor, som er fastsat i Kommissionens meddelelse "Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti"²¹. Selv om offentlige tjenester, der leveres 100 % online, potentielt også kan leveres med ikke-interoperable løsninger, vil anvendelsen af interoperable løsninger hjælpe de offentlige forvaltninger med at nå målet mere effektivt. Det samme gælder de sektorspecifikke mål,

²⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmoniserede regler om fair adgang til og anvendelse af data (dataforordningen) (COM(2022) 68 final).

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti (COM(2021) 118 final).

f.eks. på sundhedsområdet. De data, der indsamles i henhold til denne forordning, kan også bidrage til relevant overvågning.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

For at bidrage til at nå målene omhandlet i artikel 26 og 174 i TEUF og for at sætte mennesker i EU, økonomiske aktører, regioner og lokalsamfund i stand til at udnytte alle fordelene ved oprettelsen af et område uden indre grænser bør EU hjælpe med at skabe og udvikle transeuropæiske net, navnlig på telekommunikationsområdet, i overensstemmelse med artikel 170 i TEUF. Inden for rammerne af et system med åbne og konkurrenceprægede markeder vil Den Europæiske Unions indsats sigte mod at støtte og fremme sammenkoblingen af og den grænseoverskridende interoperabilitet mellem de nationale net og forbedre adgangen til sådanne net.

I henhold til artikel 171, stk. 1, i TEUF skal Unionen opstille et sæt retningslinjer, fastlægge projekter af fælles interesse og iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet. Artikel 171, stk. 2, bestemmer, at "[m]edlemsstaterne samordner indbyrdes i kontakt med Kommissionen den politik, der føres på nationalt plan, og som kan få væsentlig indflydelse" på målet om at etablere transeuropæiske net, og Kommissionen "kan i snævert samarbejde med medlemsstaterne tage ethvert egnet initiativ for at fremme denne samordning".

Dette forslag har til formål at udvikle en sammenhængende, menneskecentreret tilgang til grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, som anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester fra udformning til gennemførelse af politikker ledsaget af klar styring for at strømline fælles rammer, løsninger, retningslinjer og specifikationer for interoperabilitet i forbindelse med levering af digitale offentlige tjenester på tværs af EU's grænser.

EU's aktioner for at forbedre interoperabiliteten i den offentlige sektor — ved at oprette en styringsstruktur, der kan styre udviklingen af grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i den offentlige sektor i EU — vil hjælpe med yderligere at integrere det indre marked, da de vil fjerne hindringer for informationsformidling i EU og fremme økonomisk, social og territorial samhørighed. TEUF giver EU beføjelse til at fastsætte passende bestemmelser om oprettelse og udvikling af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastrukturer (artikel 170 i TEUF) til dette formål.

Siden 1994 har EU anvendt dette retsgrundlag og dets forgænger til at oprette finansieringsprogrammer til støtte for udvikling og udbredelse af interoperabilitetsløsninger for offentlige forvaltninger og virksomheder og etablering af grænseoverskridende digitaltjenesteinfrastrukturer²². Den Europæiske Unions Domstol har stadfæstet, at EU-foranstaltninger, der bidrager til "telematisk dataudveksling mellem administrationerne i

²² Det seneste er Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/2240 om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA2-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240.

Fællesskabet (IDA)" ligger inden for rammerne af de transeuropæiske telekommunikationsnet i henhold til EF-traktatens artikel 129²³.

Artikel 172 er derfor det rette retsgrundlag for EU's aktioner til fremme af grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer.

For at hjælpe med at etablere og udvikle de transeuropæiske net i forbindelse med de digitale offentlige tjenester, der leveres af offentlige myndigheder, skal der oprettes et nyt koordineringssystem på EU-plan med klare roller og mandater.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I overensstemmelse med nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5, stk. 3, i TEU bør der kun handles på EU-plan, hvis målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, men på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan. Det er desuden nødvendigt at matche arten og intensiteten af en given foranstaltning med det konstaterede problem.

Foranstaltninger til støtte for grænseoverskridende interoperabilitet i den offentlige sektor i hele EU kan ikke gennemføres af en medlemsstat, der handler alene, og kræver koordinering på EU-plan. Udviklingen af et struktureret samarbejde på EU-plan til støtte for interoperabilitet i den offentlige sektor er i sagens natur en opgave, der skal udføres på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5, stk. 4, i TEU går indholdet og formen af foranstaltningerne i dette forslag ikke videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne (udvikling og fuldførelse af det digitale indre marked). Forslaget omhandler de eksisterende hindringer for interoperable offentlige tjenester i EU. Det fastlægger en retlig ramme for deling og videreanvendelse af åbne anbefalede interoperabilitetsløsninger og forvaltningsteknologi ("govtech") generelt for bedre at støtte sammenkoblingen af de relevante infrastrukturer. Forslaget fastlægger også en ramme for samarbejde, som gør det muligt for de relevante offentlige enheder og de forskellige sektorer at koordinere deres indsats på EU-plan. Det bygger på eksisterende løsninger, der er udviklet og delvist gennemført i forskellige offentlige enheder og sektorer i de seneste år, f.eks. EIF.

På kortere sigt vil dette forslag medføre omkostninger, som Kommissionen skal afholde i forbindelse med oprettelsen af mekanismen for struktureret samarbejde mellem forvaltningerne i EU og medlemsstaterne. På længere sigt vil Kommissionen pådrage sig omkostninger i forbindelse med fremme af interoperabilitetsstyring og udvikling af retningslinjer og fælles løsninger. Medlemsstaterne vil også pådrage sig omkostninger i forbindelse med udvikling og gennemførelse af fælles interoperabilitetsløsninger baseret på

²³ Sag C-22/96, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, ECLI:EU:C:1998:258. Domstolen fastslog følgende: "[...] Det bemærkes endvidere, at den omtvistede afgørelse omhandler spørgsmål, der angår nettenes interoperabilitet som forudsat i artikel 129 C, stk. 1, andet led. For det første anføres det [...], at det er nødvendigt at sikre interoperabiliteten mellem de nationale IT-systemer. For det andet fastsættes [...], at den ved artikel 4 indførte særlige procedure skal gælde for "vedtagelsen af fælles regler og metoder for den tekniske og administrative interoperabilitet". Herudover fremgår det af artikel 5, stk. 1, at de foranstaltninger, som fællesskabsstøtten kan ydes til, navnlig omfatter foranstaltninger vedrørende interoperabilitet. Interoperabilitet er i øvrigt nævnt som en af de i artikel 5, stk. 2, opregnede rammebetingelser. Oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på telekommunikationsområdet forudsætter ganske vist altid en sammenkobling af de nationale net og disses interoperabilitet samt adgang til nettene, men det fremgår af indholdet af den omtvistede afgørelse, at denne omfatter aktioner, der specifikt henhører under traktatens artikel 129 C, stk. 1, andet led." (præmis 35-36).

de retningslinjer og værktøjer, der udvikles gennem samarbejdsmekanismen. Disse omkostninger vil på længere sigt blive opvejet af de fordele, der opnås gennem det forbedrede samarbejde og udviklingen, gennemførelsen og videreanvendelsen af fælles interoperabilitetsforanstaltninger for offentlige tjenester, hvorved dobbeltarbejde og unødvendige byrder mindskes.

For at minimere byrden i forbindelse med lovgivningsmæssig indberetning vil overvågningen så vidt muligt bygge på eksisterende datakommunikationskanaler og -infrastruktur og på automatisk dataudtræk.

Med hensyn til virksomheder og borgere vil forslaget sandsynligvis føre til en reduktion af omkostningerne ved at interagere med de offentlige myndigheder samt omkostningerne ved at drive forretning i EU.

- **Valg af retsakt**

En forordning anses for at være den mest hensigtsmæssige retsakt til at fastlægge en ramme for grænseoverskridende interoperabilitet i den offentlige sektor i EU. Den direkte anvendelse af en forordning i overensstemmelse med artikel 288 i TEUF vil skabe større retssikkerhed, idet den indfører et harmoniseret sæt centrale regler, som bidrager til det indre markeds funktion. Forordningen vil også skabe en struktureret samarbejdsmekanisme.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, bygger bl.a. på den evaluering af den europæiske interoperabilitetsramme (EIF)²⁴, der blev gennemført sideløbende med og offentliggjort sammen med dette forslag. Den vigtigste konklusion af evalueringen er, at grænseoverskridende interoperabilitet kan opnås mere effektivt og virkningsfuldt med EU-foranstaltninger end med nationale eller subnationale foranstaltninger alene. Nogle af henstillingerne vedrørende EIF er allerede blevet gennemført begrebsmæssigt i medlemsstaterne. Omkostningerne til udarbejdelse af nationale interoperabilitetsrammer, der er tilpasset EIF, forventedes at være relativt lave. Den nuværende EIF støtter imidlertid ikke i tilstrækkelig grad den praktiske gennemførelse af interoperable europæiske digitale offentlige tjenester. Der er behov for en ny mekanisme for at gøre den mere anvendelig. I konsekvensanalysen fremhæves navnlig behovet for: i) forbedret interoperabilitetsstyring i EU, ii) flere fælles, potentielt bindende regler og iii) bedre tilpasning af navnlig EU's politikker og finansieringsprogrammer til EIF.

- **Høringer af interesserede parter**

Høringsprocessen og de vigtigste konklusioner, som ligger til grund for dette forslag, er opsummeret i bilag 2 til den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til forordning om et interoperabelt Europa. Høringsaktiviteterne omfattede en åben offentlig og målrettet onlinehøring, workshopper med forskellige kategorier af relevante interessenter og ekspertgrupper nedsat af Kommissionen.

Respondenterne tilkendegav, at de præcise mål, der er skitseret i konsekvensanalysen, for størstedelens vedkommende giver mening, idet de præciserede, at mange af disse mål er indbyrdes forbundne og ikke kan nås hver for sig.

²⁴ SWD(2022) 720 final.

Interessenterne udpegede flere yderligere mål, f.eks.: i) udvikling og fremme af særlige standarder og retningslinjer, der kan styre de offentlige forvaltninger i retning af indbygget interoperabilitet, ii) udvikling i retning af proaktive og selvstændige tjenester, iii) øget gennemsigtighed ved at anvende engangsprincippet, iv) en ramme, der centraliserer brugernes oplysninger, og v) fremhævelse af værdien af interoperabilitet for borgerrettigheder, digital inddragelse af alle, diversitet og demokratisering af offentlig viden.

De fleste interessenter nævnte udtrykkeligt behovet for aftalte og åbne standarder og specifikationer. Nogle af dem understregede desuden behovet for en mere koordineret inddragelse af den offentlige sektor i standardiseringsorganisationer. De fleste interessenter havde lignende synspunkter med hensyn til deling af designomkostninger omkring brugervenlige, pålidelige og sikre løsninger (herunder mellem offentlige og private interessenter) og med hensyn til fremme af deling og videreanvendelse af modne, videreanvendelige og interoperable open source-løsninger til offentlige forvaltninger på tværs af hele EU. De nævnte også, at sådanne løsninger bør ledsages af klare retningslinjer for anvendelsen af åbne standarder og open source (herunder klare definitioner), og at det er nødvendigt at dække teknisk bistand på alle niveauer (herunder relevante uddannelsesressourcer).

Interessenterne tilkendegav desuden, at interoperabilitetspolitikken bør gøres mere praktisk og i højere grad bør tilpasses andre EU-politikker gennem idéen om referenceimplementeringer. Disse implementeringer ledsager politikforslag med ikkebindende "guldstandarder" for den måde, hvorpå interoperabel implementering på tværs af forvaltningsniveauer kan fungere, og viser, hvordan forslagene kan gennemføres.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget blev udformet i samarbejde med ekspertgruppen om interoperabilitet i de europæiske offentlige tjenester. Som led i denne proces fremsatte ekspertgruppen politiske henstillinger til den næste europæiske interoperabilitetspolitik i oktober 2021²⁵.

Der blev gennemført flere undersøgelser til støtte for arbejdet med initiativet. De omfattede:

- undersøgelse til støtte for evalueringen af gennemførelsen af EIF²⁶
- undersøgelse til støtte for den endelige evaluering af programmet for interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²)²⁷
- Teknisk rapport fra Det Fælles Forskningscenter (JRC) — Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union²⁸.

- **Konsekvensanalyse**

Den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, blev gennemgået i Udvalget for Forskriftskontrol den 19. januar 2022. Udvalget afgav en positiv udtalelse med forbehold.

²⁵ Kommissionens register over ekspertgrupper og lignende enheder (18.10.2021), Europa-Kommissionen, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=en&groupID=3714>.

²⁶ CEPS (2021): Study supporting the evaluation of the implementation of the EIF, Europa-Kommissionen. DOI: 10.2799/58201.

²⁷ CEPS (2021): Study supporting the final evaluation of the programme on interoperability solutions for European public administrations, businesses and citizens (ISA²), Europa-Kommissionen. DOI: 10.2799/94683.

²⁸ Ulrich, P., Duch Brown, N., Minghini, M., Kotsev, A., Hernandez Quiros, L., Boguslawski, R., & Pignatelli, F. (2021). Quantifying the Benefits of Location Interoperability in the European Union. Europa-Kommissionen.

Bemærkningerne blev behandlet af Kommissionen i den endelige version af konsekvensanalysen (nærmere oplysninger findes i det tilhørende bilag 1).

I konsekvensanalysen sammenlignes tre løsningsmodeller ud over referencescenariet, hvor der ikke træffes foranstaltninger.

Løsningsmodel 1 sigter mod gradvis og løbende udvikling af EIF.

Løsningsmodel 2 opretholder den nuværende frivillige ramme. Den foreslår lovgivningsmæssige tiltag, der fokuserer på at opbygge en strukturel samarbejdsmechanisme med et fleksibelt mandat til at sikre løbende udvikling og opretholdelse af aftalte fælles interoperabilitetsløsninger og til at fastlægge fælles eksperimenter og målrettede initiativer til støtte for politikker.

I lighed med løsningsmodel 2 foreslår løsningsmodel 3 lovgivningsmæssige tiltag, men de foreslåede tiltag er mere vidtrækkende. Den fokuserer på at forankre direkte gældende europæiske minimumskrav til interoperabilitet i loven, som vil blive revideret ved gennemførelsesafgørelser.

Ifølge vurderingen af de forventede virkninger vil løsningsmodel 1 og referencescenariet ikke afhjælpe de mangler, der blev påvist i EIF-evalueringen, effektivt. På grund af utilstrækkelige samarbejdsincitamenter vil ingen af den opfyldte interessenteres, navnlig medlemsstaternes, politiske og operationelle forventninger. Der er ligeledes ringere sandsynlighed for, at løsningsmodel 3 vil opnå politisk støtte på grund af dens brede anvendelsesområde og høje grad af følsomhed over for nærhedsprincippet (f.eks. med hensyn til EU's og medlemsstaternes nedarvede systemer). Selv om det forventes, at indarbejdelsen af direkte gældende minimumskrav til interoperabilitet i EU-retten forventes at være effektiv, vil det være en langvarig procedure, som vil kræve betydelige gennemførelsesomkostninger og -bestræbelser. Den antages derfor at være mindre virkningsfuld med hensyn til at sikre en fleksibel og lydhør reaktion på hurtigt skiftende teknologiske og politiske krav.

I konsekvensanalysen blev løsningsmodel 2 udpeget som det foretrukne scenarie. Beslutningen om at oprette en struktureret samarbejdsmechanisme forventes at give medlemsstaterne den stabilitet og (retlige) forudsigelighed, de har brug for, samtidig med at den giver mulighed for den nødvendige fleksibilitet til fortsat at udvikle fælles interoperabilitetsløsninger som reaktion på skiftende politiske behov. Løsningsmodel 2 fokuserer også på at udvikle deltagelsesbaserede processer. Disse processer er mere relevante for den stadig hurtigere teknologiske udvikling. De er også mindre indgribende med hensyn til indvirkningen på nedarvede systemer, idet de ikke direkte specificerer (minimums-) kompatibilitetskrav i lovgivningen (som løsningsmodel 3 ville). Indtil videre er der ringere sandsynlighed for, at løsningsmodel 3 vil opnå politisk støtte på grund af dens brede anvendelsesområde og høje grad af følsomhed over for nærhedsprincippet (navnlig med hensyn til EU's og medlemsstaternes nedarvede systemer). Løsningsmodel 2 antages derfor at være mindre virkningsfuld med hensyn til at sikre en fleksibel og lydhør reaktion på hurtigt skiftende teknologiske og politiske krav. Løsningsmodel 2 kan også gradvist føre til løsningsmodel 3 med tiden.

Der påtænkes ensartet grænseoverskridende interoperabilitetsstyring på EU-plan for at fremme bottom-up-samarbejde og topstyret ejerskab blandt centrale interessenter i medlemsstaterne for at skabe et fælles interoperabilitetsøkosystem. Dette letter et tidligt engagement i udformningen af politikker og identifikation af (med-) investeringsbehov, og det forbedrer politikgennemførelsen. Løsningsmodel 2 er derfor ikke en trussel mod, men en katalysator for nærhedsprincippet, idet den styrker de offentlige forvaltningers modstandsdygtighed og digitale suverænit.

Endelig vil de foranstaltninger, der foreslås i løsningsmodel 2, sandsynligvis have begrænsede, men positive virkninger for opfyldelsen af EU's klima- og energimål. Større grænseoverskridende interoperabilitet kan mindske byrden ved f.eks. at lette rapporteringen af CO₂-emissioner, reducere papirforbruget og begrænse de fysiske rejser for brugere af offentlige tjenester, når de skal gennemføre administrative procedurer.

- **Målrettet regulering og forenkling**

De politiske foranstaltninger, der foreslås under den foretrukne løsningsmodel, vedrører målene om forenkling og en reduktion af den administrative byrde i overensstemmelse med Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (Refit)²⁹. Dens potentiale til at reducere den administrative byrde på politikområdet anerkendes af Fit for Future-platformen, som har medtaget den i det årlige arbejdsprogram for 2022³⁰.

Formålet med dette initiativ er at mindske den administrative byrde, ikke kun på politikområdet, men også på tværs af sektorer og forvaltningsniveauer. Gennem øget interoperabilitet er målet at reducere de administrative omkostninger og overholdelsesomkostningerne for de offentlige forvaltninger. Borgerne vil drage fordel af den reducerede administrative byrde, og de vil få fuld mulighed for at anvende digitale offentlige tjenester og udveksle data med samme juridiske værdi på tværs af grænserne på en sikker måde. Virksomhederne — navnlig de små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — vil også opnå fordele i form af lavere overholdelsesomkostninger.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder³¹ (chartret).

Forslaget er særlig relevant for retten til god forvaltning som defineret i chartrets artikel 41. I henhold til denne artikel er god forvaltning en grundlæggende ret, idet det fastslås, at enhver har ret til at få sin sag behandlet på en bestemt måde af EU's institutioner og organer eller af medlemsstater, der anvender EU-retten. Retten til god forvaltning understreger betydningen af gennemsigtighed i en stadig mere digital tidsalder. Initiativer til støtte for digitaliseringen af offentlige tjenester kan betragtes som formidlere af retten til god forvaltning, da de kan fremme væsentlige aspekter af god forvaltning, f.eks. neutralitet, uvildighed og forudsigelighed med henblik på at afgøre forskellige spørgsmål³². Hvis der ikke træffes yderligere foranstaltninger vedrørende EIF og de tilknyttede principper, kan det få negative konsekvenser, f.eks. for retten til beskyttelse af personoplysninger i chartrets artikel 8 og retten til sproglig mangfoldighed i chartrets artikel 22. Hvis personoplysninger behandles i reguleringsmæssige sandkasser, indeholder forslaget passende databeskyttelsesgarantier for at sikre, at de registreredes rettigheder beskyttes.

Med hensyn til retten til fri bevægelighed inden viser undersøgelser vedrørende SMV'er, at ikke-interoperable administrative procedurer undergraver de europæiske SMV'ers muligheder

²⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Målrettet EU-regulering (COM(2012) 746 final).

³⁰ 2022 Annual Work Programme Fit for Future Platform. (n.d.). Europa-Kommissionen, https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf.

³¹ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012).

³² Matusiak, J., & Princ, M. (2018). eGovernment as an element of the right to good administration. Central and Eastern European eDem and eGov Days, 331, 29-39. <https://doi.org/10.24989/ocg.v331.3>.

for at drive virksomhed i andre EU-lande og for at fungere fleksibelt og uforbeholdent i det indre marked³³.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I dette forslag fastsættes en række forpligtelser for Kommissionen, navnlig til at oprette en mekanisme for struktureret samarbejde mellem myndighederne i EU og medlemsstaterne, til at støtte denne interoperabilitetsstyring og til at udvikle retningslinjer og fælles løsninger. I Kommissionens arbejdsprogrammer for 2021 og 2022 støttes Kommissionens tilknyttede aktiviteter allerede under programmet for et digitalt Europa med et indledende bidrag på næsten 50 mio. EUR.

Ved forordningen indføres der et instrument til koordinering af offentlige investeringer i interoperabilitetsløsninger: dagsordenen for et interoperabelt Europa. Den bør give et samlet overblik over finansieringsmuligheder og finansieringsforpligtelser på området og, hvor det er relevant, integrere de relaterede EU-programmer, f.eks. programmet for et digitalt Europa, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, genopretnings- og resiliensfaciliteten, instrumentet for teknisk støtte, Horisont Europa-programmet og andre programmer.

Opfyldelsen af Kommissionens forpligtelser i henhold til dette lovgivningsforslag vil kræve ca. 130 mio. EUR mellem 2023 og 2027 og vil blive finansieret direkte af programmet for et digitalt Europa. Bidragene fra programmet for et digitalt Europa fra 2023 er betinget af, at der er bevillinger til rådighed i forslaget til Unionens almindelige budget efter budgetmyndighedens vedtagelse af dette budget, og vil blive taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af de respektive arbejdsprogrammer. De endelige tildelinger vil være underlagt prioriteringen af finansieringen i forbindelse med den underliggende vedtagelsesprocedure og godkendelse i det respektive programudvalg. Kommissionens administrationsomkostninger anslås til ca. 2,822 mio. EUR, inkl. udgifter til menneskelige ressourcer og andre administrative udgifter.

I finansieringsoversigten, der vedlægges dette forslag, gøres der rede for virkningerne for personale- og administrationsressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Når forordningen er vedtaget, vil dens virkninger blive overvåget og evalueret i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering. Indikatorerne vil så vidt muligt bygge på eksisterende overvågningsdata, og automatiske dataudtræk vil blive foretrukket frem for spørgeskemaer. Overvågningsdata og evalueringsrapporter vil være offentligt tilgængelige og vil indeholde nærmere oplysninger om den effektive anvendelse og håndhævelse af denne forordning.

Eftersom mange interessenter foreslog at indføre endnu stærkere foranstaltninger, vil spørgsmålet om en yderligere styrkelse af politikken blive behandlet i fremtidige evalueringer.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I **kapitel 1 (Almindelige bestemmelser)** beskrives forordningens genstand, nemlig at oprette et europæisk net for grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og

³³ SWD(2020) 54 final, Identifying and addressing barriers to the Single Market.

informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i Unionen og til at støtte indbyrdes forbindelser mellem eksisterende nationale offentlige tjenester. Det angiver også de definitioner, der anvendes på tværs af de forskellige instrumenter. For at fremme en sammenhængende tilgang på EU-plan til grænseoverskridende interoperabilitet og for at støtte forslaget tre hovedsøjler (interoperabilitetsløsninger, støtteprojekter for gennemførelse af politikker og styringsrammer) omhandler kapitlet to generelle forpligtelser for offentlige myndigheder: forpligtelsen til at foretage interoperabilitetsvurderinger og forpligtelsen til at støtte delingen af interoperabilitetsløsninger inden for den offentlige sektor (artikel 1-4).

Kapitel 2 (Interoperabilitetsløsninger) omhandler indførelsen af interoperabilitetsløsninger med henvisning til: 1) den europæiske interoperabilitetsramme (EIF) og dens specialiserede interoperabilitetsrammer, 2) specifikationer og applikationer for et interoperabelt Europa, der anbefales af Rådet for et Interoperabelt Europa. Anvendelsen af dem på tværs af sektorer og forvaltningsniveauer er ikke obligatorisk, men fremmes gennem de mekanismer, der er fastsat i kapitel 1 og kapitel 3 (artikel 5-8).

Kapitel 3 (Støtteforanstaltninger) omhandler de foranstaltninger, der har til formål at støtte de offentlige myndigheder i gennemførelsen af forordningen. Reglerne for støtte til gennemførelse af politikker fastsætter en proces for, hvordan EU-dækkende politikprojekter, der gennemføres i henhold til forordningen, kan støtte interoperabel og digital gennemførelse af EU's politikker i den offentlige sektor i hele EU. Dette kapitel omhandler også innovationsforanstaltninger til fremme af udviklingen og udbredelsen af innovative interoperabilitetsløsninger i grænseoverskridende sammenhænge. For at støtte testmiljøer for innovative interoperabilitetsløsninger kan Kommissionen tillade, at der oprettes reguleringsmæssige sandkasser. Disse sandkasser bør ikke kun bidrage til nye teknologiske løsninger, men også til lovgivningsmæssig læring. Et peerevalueringssystem og bestemmelser om uddannelse styrker yderligere to vigtige interoperabilitetskatalysatorer: udveksling af færdigheder og viden (artikel 9-14).

I **kapitel 4 (Styring)** fastlægges en ramme for flerniveaustyring. I "Rådet for et Interoperabelt Europa" fastsætter medlemsstaterne og repræsentanter for Kommissionen, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg de strategiske og aftaler konkrete foranstaltninger, der kan sikre grænseoverskridende interoperabilitet mellem deres net- og informationssystemer, som leverer eller forvalter digitale offentlige tjenester. Rådet støttes af et fællesskab ("fællesskabet for et interoperabelt Europa"), som vil gøre det muligt at inddrage en bredere vifte af interessenter, og som er involveret i de operationelle opgaver i forbindelse med gennemførelsen af forordningen (artikel 15-18).

Kapitel 5 (Planlægning, overvågning og evaluering) omhandler en integreret planlægningsmekanisme ("dagsordenen for et interoperabelt Europa"). Selv om forordningen ikke indeholder bestemmelser om en finansieringsmekanisme, indfører den en ny dimension af planlægning på tværs af forskellige EU-finansieringsprogrammer og relevante nationale initiativer for at øge synergierne mellem digitaliseringsforanstaltninger i den offentlige sektor. Kapitlet indeholder endvidere regler om overvågning og evaluering (artikel 19-20).

I **kapitel 6 (Afsluttende bestemmelser)** fastsættes de omkostninger, der er forbundet med dette forslag, og datoen for dets ikrafttræden (artikel 21-22).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen ("forordningen om et interoperabelt Europa")**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³⁴,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁵,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at styrke udviklingen af grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i Unionen, for at give offentlige myndigheder i Unionen mulighed for at samarbejde og gøre det muligt for offentlige tjenester at fungere på tværs af grænserne. Det eksisterende uformelle samarbejde bør erstattes af en klar retlig ramme for at muliggøre interoperabilitet på tværs af forskellige forvaltningsniveauer og sektorer og for at sikre gennemsigtige grænseoverskridende datastrømme, så der opnås ægte europæiske digitale tjenester. Interoperabilitet i den offentlige sektor har afgørende betydning for retten til fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser som fastsat i traktaterne, da besværlige administrative procedurer kan skabe betydelige hindringer, især for små og mellemstore virksomheder ("SMV'er").
- (2) Medlemsstaterne og Unionen har i mere end to årtier arbejdet på at støtte moderniseringen af forvaltninger gennem digital omstilling og fremme de dybe sammenkoblinger, der er nødvendige for et ægte europæisk digitalt rum. I meddelelsen fra Kommissionen "Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti" (COM(2021) 118) understreges behovet for at fremskynde digitaliseringen af de offentlige tjenester inden 2030, herunder ved at sikre interoperabilitet på tværs af alle forvaltningsniveauer og på tværs af alle offentlige tjenester. Covid-19-pandemien øgede desuden digitaliseringens hastighed og pressede de offentlige forvaltninger til at tilpasse sig onlinesystemer, herunder til grænseoverskridende digitale offentlige tjenester og til den mere intelligente og grønnere anvendelse af teknologier i overensstemmelse med de klima- og energimål, der er fastsat i den europæiske grønne

³⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

pagt og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119³⁶. Denne forordning har til formål at bidrage væsentligt til disse EU-mål ved at skabe en ramme for struktureret samarbejde om grænseoverskridende interoperabilitet mellem medlemsstaterne og Kommissionen for at støtte indførelsen af digitale offentlige tjenester.

- (3) Den nye styringsstruktur bør have et juridisk mandat til at fremme den videre udvikling af den europæiske interoperabilitetsramme og andre fælles interoperabilitetsløsninger, f.eks. specifikationer og applikationer. Desuden bør der ved denne forordning indføres et klart og let genkendeligt mærke for visse interoperabilitetsløsninger. Etableringen af et dynamisk fællesskab omkring åbne forvaltningsteknologiløsninger bør fremmes.
- (4) Reglerne for alle offentlige sektorer, der er dataansvarlige eller udbydere af net- og informationssystemer, som anvendes til at lette eller forvalte offentlige tjenester, bør så vidt muligt tilpasses af hensyn til en sammenhængende tilgang til interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen og med henblik på at støtte princippet om god forvaltning og den frie udveksling af personoplysninger og andre data i Unionen. Dette mål omfatter Kommissionen og andre EU-institutioner, -organer og -agenturer samt offentlige myndigheder i medlemsstaterne på tværs af alle forvaltningsniveauer: nationale, regionale og lokale. Agenturerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at indsamle lovgivningsmæssige rapporteringsdata fra medlemsstaterne. Interoperabiliteten mellem disse data bør derfor også være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (5) Grænseoverskridende interoperabilitet muliggøres ikke kun via medlemsstaternes centraliserede digitale infrastrukturer, men også gennem en decentraliseret tilgang. Dette indebærer dataudveksling mellem lokale myndigheder i forskellige medlemsstater uden nødvendigvis at gå gennem nationale knudepunkter. Det er derfor nødvendigt at udvikle fælles løsninger på tværs af alle forvaltningsniveauer, navnlig for specifikationer og applikationer. Behovet for digitale interaktioner på tværs af grænserne er stigende, hvilket kræver løsninger, der kan opfylde disse behov. Hensigten med denne forordning er at lette og tilskynde til udvekslingen mellem alle administrative niveauer.
- (6) Interoperabilitet fremmer en vellykket gennemførelse af politikker, navnlig politikker med en stærk forbindelse til den offentlige sektor, såsom retlige og indre anliggender, beskatning og told, transport, sundhed, landbrug samt regulering af virksomheder og industri. Hvis man kun betragter interoperabilitet inden for den enkelte sektor, er der imidlertid risiko for, at der vedtages forskellige eller inkompatible løsninger på nationalt niveau eller på sektorniveau, hvilket vil skabe nye elektroniske barrierer, der hindrer funktionen af det indre marked og den tilhørende frie bevægelighed. Der er også risiko for, at det undergraver det åbne og konkurrenceprægede marked og leveringen af tjenester af almen interesse til borgere og virksomheder. Denne forordning bør derfor også lette, tilskynde til og gælde for interoperabilitet på tværs af sektorer.
- (7) For at eliminere fragmenteringen på interoperabilitetsområdet i Unionen bør en fælles forståelse af interoperabilitet i Unionen og en holistisk tilgang til interoperabilitetsløsninger fremmes. Et struktureret samarbejde bør støtte

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

foranstaltninger, som fremmer udformningen af politikker, der som standard er klar til at blive digitaliseret og interoperable. Den bør desuden fremme effektiv forvaltning og anvendelse af digitaltjenesteinfrastrukturer og deres komponenter i offentlige myndigheder samt EU's institutioner, organer og agenturer, som gør det muligt at oprette og drive bæredygtige og effektive grænseoverskridende tjenester.

- (8) For at oprette interoperable offentlige tjenester på tværs af grænserne er det vigtigt at fokusere på interoperabilitetsaspektet så tidligt som muligt i den politiske beslutningsproces. Den offentlige organisation, der har til hensigt at oprette et nyt eller ændre et eksisterende net- og informationssystem, som sandsynligvis vil få stor indvirkning på den grænseoverskridende interoperabilitet, bør derfor gennemføre en interoperabilitetsvurdering. Denne vurdering er nødvendig for at forstå omfanget af den planlagte foranstaltnings virkninger og foreslå foranstaltninger til at udnytte fordelene og håndtere potentielle omkostninger. Interoperabilitetsvurderingen bør være obligatorisk i tre tilfælde, hvor der er mulighed for grænseoverskridende interoperabilitet. I andre situationer kan de offentlige organisationer beslutte frivilligt at udføre en interoperabilitetsvurdering.
- (9) Under visse omstændigheder kan det også være rimeligt og økonomisk, hvis genstanden for en interoperabilitetsvurdering er bredere end et enkelt projekt, f.eks. hvis offentlige myndigheder har til hensigt at etablere en fælles applikation eller behandlingsplatform. I disse andre tilfælde tilskyndes det på det kraftigste, at vurderingen går videre end opnåelsen af målene for et interoperabelt Europa hen imod fuld gennemførelse af interoperabilitet.
- (10) Interoperabilitetsvurderingen bør evaluere den planlagte foranstaltnings indvirkning på net- og informationssystemets grænseoverskridende interoperabilitet, f.eks. under hensyntagen til disse virkningers oprindelse, art, specificitet og omfang. Resultatet af denne vurdering bør tages i betragtning, når det fastlægges, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes for at oprette eller ændre net- og informationssystemet.
- (11) Organisationen bør offentliggøre resultatet af interoperabilitetsvurderingen på sit websted. Offentliggørelsen af resultatet bør ikke føre til krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder eller forretningshemmeligheder og bør begrænses, hvis dette er begrundet i hensynet den offentlige orden eller sikkerhed. EU-rettens bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger bør overholdes.
- (12) Offentlige myndigheder eller EU-institutioner, -organer og -agenturer, der søger efter interoperabilitetsløsninger, bør kunne anmode andre offentlige myndigheder eller EU-institutioner, -organer og -agenturer om den softwarekode, som disse organisationer anvender, sammen med den tilhørende dokumentation. Deling bør blive en standard blandt offentlige myndigheder samt EU's institutioner, organer og agenturer, og der bør kræves en juridisk begrundelse, hvis deling undlades. Offentlige myndigheder samt EU's institutioner, organer eller agenturer bør desuden søge at udvikle nye interoperabilitetsløsninger eller videreudvikle eksisterende interoperabilitetsløsninger.
- (13) Når offentlige forvaltninger beslutter at dele deres løsninger med andre offentlige forvaltninger eller offentligheden, handler de i offentlighedens interesse. Dette er endnu mere relevant for innovative teknologier: Open code sikrer f.eks. gennemsigtige algoritmer og muliggør uafhængig kontrol og reproducerbare byggesten. Delingen af interoperabilitetsløsninger mellem offentlige forvaltninger bør danne grundlag for at opnå et åbent økosystem for digitale teknologier til den offentlige sektor, som kan give mange fordele.

- (14) Når Rådet for et Interoperabelt Europa overvåger sammenhængen mellem interoperabilitetsløsningerne og foreslår foranstaltninger til at sikre deres forenelighed med eksisterende løsninger, som har samme formål, bør det tage hensyn til løsningernes forældelse.
- (15) Den europæiske interoperabilitetsramme (EIF) bør sikre sammenhæng og anerkendes som det fælles referencepunkt for Unionens tilgang til interoperabilitet i den offentlige sektor. Specialiserede interoperabilitetsrammer kan desuden imødekomme specifikke sektorers, områders eller forvaltningsniveaurs behov. Disse rammer bør yderligere fremme gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger.
- (16) EIF bør udvikles af Rådet for et Interoperabelt Europa, som bl.a. består af en repræsentant for hver medlemsstat. Medlemsstaterne er sammen med de øvrige medlemmer af Rådet for et Interoperabelt Europa i centrum for udviklingen og gennemførelsen af EIF. Rådet for et Interoperabelt Europa bør efter behov ajourføre EIF.
- (17) De specialiserede interoperabilitetsrammer, der udstedes for at supplere EIF, bør tage hensyn til og ikke påvirke de eksisterende sektorspecifikke rammer, der er udviklet på EU-plan (f.eks. i sundhedssektoren), negativt.
- (18) Interoperabilitet er direkte forbundet med og afhænger af anvendelsen af åbne specifikationer og standarder. Den offentlige sektor i Unionen bør derfor have mulighed for at nå til enighed om tværgående åbne specifikationer og andre løsninger til fremme af interoperabilitet. Den nye ramme bør sikre en klar proces for etablering og fremme af sådanne aftalte interoperabilitetsløsninger i fremtiden. På denne måde vil den offentlige sektor få en mere koordineret stemme til at formidle den offentlige sektors behov og offentlige værdier i bredere drøftelser.
- (19) Mange interoperabilitetsspecifikationer, der anvendes af den offentlige sektor, kan udledes af den eksisterende EU-ret. Der skal derfor etableres en forbindelse mellem alle specifikationer for net- og informationssystemer i den offentlige sektor, som skal anvendes i henhold til EU-retten. Det er ikke altid let for gennemførelsesmyndighederne at finde kravene i det seneste maskinlæsbare format. Et centralt kontaktpunkt og klare regler for metadata for sådanne oplysninger bør kunne hjælpe offentlige myndigheder med at få deres digitaltjenesteinfrastrukturer til at overholde de eksisterende og fremtidige regler.
- (20) Der bør oprettes en portal for et interoperabelt Europa som referencepunkt for interoperabilitetsløsninger, -viden og -fællesskab. Portalen bør oprettes som et link til officielle kilder, men bør også være åben for input fra fællesskabet for et interoperabelt Europa.
- (21) Portalen for et interoperabelt Europa bør gøre løsninger, der følger EIF's principper om åbenhed, teknisk neutralitet og sikkerhed, offentligt tilgængelige. Da open source sætter brugerne i stand til aktivt at vurdere og kontrollere løsningernes interoperabilitet og sikkerhed, er det vigtigt, at open source støtter gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger. I denne sammenhæng bør anvendelsen af open source-licenser fremmes for at øge den retlige klarhed og gensidige anerkendelse af licenser i medlemsstaterne.
- (22) På nuværende tidspunkt afhænger offentlige tjenester, der leveres eller forvaltes elektronisk i Unionen, i mange tilfælde af tredjelandsudbydere. Det er i Unionens strategiske interesse at sikre, at den bevarer og udvikler vigtig teknologisk kapacitet til at sikre sit digitale indre marked og navnlig til at sikre levering af tjenester, beskytte

kritiske net og informationssystemer og levere centrale tjenester. Foranstaltningerne til støtte for et interoperabelt Europa bør hjælpe de offentlige forvaltninger med at udvikle sig, så de kan indarbejde nye udfordringer og nye områder i grænseoverskridende sammenhænge. Interoperabilitet er en forudsætning for at undgå teknologisk fastlåsnings, muliggøre teknisk udvikling og fremme innovation, hvilket bør styrke Unionens globale konkurrenceevne.

- (23) Der skal indføres en styringsmekanisme for at lette gennemførelsen af Unionens politikker på en måde, der sikrer interoperabilitet. Denne mekanisme bør målrettes mod interoperabel digital gennemførelse af politikker, når de er vedtaget i form af retsakter, og bør medvirke til at udvikle interoperabilitetsløsninger på et behovsbaseret grundlag. Mekanismen bør støtte offentlige myndigheder. Rådet for et Interoperabelt Europa bør forelægge projekter til støtte for offentlige myndigheder for Kommissionen, som afgør, om projekterne skal iværksættes.
- (24) Alle forvaltningsniveauer bør samarbejde med innovative organisationer, herunder både virksomheder og nonprofitororganisationer, om at udforme, udvikle og drive offentlige tjenester. Støtte til govtech-samarbejdet mellem offentlige myndigheder og nystartede virksomheder og innovative SMV'er eller samarbejde eller samarbejde, der hovedsagelig involverer civilsamfundsorganisationer ("civictech"), er et effektivt middel til at støtte innovation i den offentlige sektor og fremme brugen af interoperabilitetsværktøjer på tværs af partnere i den private og den offentlige sektor. Ved at støtte til et åbent govtech-økosystem i Unionen, som samler offentlige og private aktører på tværs af grænserne, og som involverer forskellige forvaltningsniveauer, bør det være muligt at udvikle innovative initiativer, der tager sigte på udformning og udbredelse af govtech-interoperabilitetsløsninger.
- (25) Identifikation af fælles innovationsbehov og -prioriteter og målretning af den fælles govtech- og forsøgsindsats på tværs af grænserne vil hjælpe de offentlige myndigheder i Unionen med at dele risici, erfaringer og resultater af innovationsstøtteprojekter. Disse aktiviteter vil navnlig udnytte Unionens rige reserve af nystartede teknologivirksomheder og SMV'er. Vellykkede govtech-projekter og innovationsforanstaltninger, der er afprøvet ved hjælp af innovationsforanstaltninger for et interoperabelt Europa, bør bidrage til at opskalere GovTech-værktøjer og interoperabilitetsløsninger til videreanvendelse.
- (26) Foranstaltninger til støtte for et interoperabelt Europa kan styrkes ved hjælp af sikre områder til forsøg, som også sikrer ansvarlig innovation og integration af passende risikoafbødende foranstaltninger og garantier. For at sikre en retlig ramme, der er innovationsvenlig, fremtidssikret og modstandsdygtig over for forstyrrelser, bør det gøres muligt at gennemføre sådanne projekter i reguleringsmæssige sandkasser. Reguleringsmæssige sandkasser bør bestå af kontrollerede testmiljøer, der letter udviklingen og testningen af innovative løsninger, inden sådanne systemer integreres i den offentlige sektors net- og informationssystemer. Formålet med de reguleringsmæssige sandkasser bør være at fremme interoperabilitet gennem innovative løsninger ved at etablere et kontrolleret forsøgs- og testmiljø med henblik på at sikre tilpasning af løsningerne til denne forordning og anden relevant EU-ret og medlemsstaternes lovgivning, øge retssikkerheden for innovatorer og de kompetente myndigheder og øge forståelsen af de muligheder, nye risici og virkninger, der er forbundet med de nye løsninger. For at sikre en ensartet gennemførelse i hele Unionen og stordriftsfordele bør der fastsættes fælles regler for gennemførelsen af de reguleringsmæssige sandkasser. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan pålægge EU-institutioner og -organer administrative bøder i forbindelse med

reguleringsmæssige sandkasser i henhold til artikel 58, stk. 2, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725.

- (27) Der skal sikres et retsgrundlag for anvendelsen af personoplysninger, der er indsamlet til andre formål, med henblik på at udvikle visse interoperabilitetsløsninger i samfundets interesse inden for den reguleringsmæssige sandkasse, jf. artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725. Forordningen har kun til formål at fastlægge et retsgrundlag for behandlingen af personoplysninger i forbindelse med den reguleringsmæssige sandkasse som sådan. Enhver anden behandling af personoplysninger, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, kræver et særskilt retsgrundlag.
- (28) Det er nødvendigt at fremme en god forståelse af interoperabilitetsspørgsmål, navnlig blandt ansatte i den offentlige sektor. Efter- og videreuddannelse er afgørende i denne henseende, og der bør tilskyndes til samarbejde og koordinering på dette område. Ud over uddannelse i løsninger for et interoperabelt Europa bør alle initiativer, hvor det er relevant, bygge på eller ledsages af udveksling af erfaringer og løsninger samt udveksling og fremme af bedste praksis.
- (29) For at skabe en mekanisme, der letter en gensidig læringsproces mellem offentlige myndigheder og udveksling af bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af løsninger for et interoperabelt Europa i medlemsstaterne, skal der fastsættes bestemmelser om peerevalueringsprocessen. Peerevalueringer kan føre til værdifuld indsigt og værdifulde henstillinger til den offentlige myndighed, der er genstand for evalueringen. De kan navnlig bidrage til at lette overførslen af teknologier, værktøjer, foranstaltninger og processer mellem de medlemsstater, der er involveret i peerevalueringen. De skaber en funktionel vej til udveksling af bedste praksis på tværs af medlemsstater med forskellige modenhedsniveauer med hensyn til interoperabilitet. For at sikre, at peerevalueringsprocessen er omkostningseffektiv og giver klare og endelige resultater, og for at undgå, at der pålægges unødvendige byrder, kan Kommissionen vedtage retningslinjer for den bedste struktur for sådanne peerevalueringer på grundlag af de behov, der opstår, og efter høring af Rådet for et Interoperabelt Europa.
- (30) Med henblik på at udvikle den generelle retning for det strukturerede samarbejde om et interoperabelt Europa i indsatsen for at fremme den digitale sammenkobling og interoperabilitet mellem offentlige tjenester i Unionen og med henblik på at føre tilsyn med de strategiske aktiviteter og gennemførelsesaktiviteterne i forbindelse med dette samarbejde bør der oprettes et råd for et interoperabelt Europa. Rådet for et Interoperabelt Europa bør udføre dets opgaver under hensyntagen til de grænseoverskridende interoperabilitetsregler og -løsninger, der allerede er gennemført for eksisterende net- og informationssystemer.
- (31) Visse EU-organer, f.eks. Det Europæiske Datainnovationsråd og Udvalget for Det Europæiske Sundhedsdataområde, er blevet oprettet og har bl.a. fået til opgave at forbedre interoperabiliteten på et specifikt område- eller politkniveau. Ingen af de eksisterende organer har imidlertid til opgave at håndtere den grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i Unionen. Rådet for et Interoperabelt Europa, der oprettes ved denne forordning, bør støtte de EU-organer, der arbejder med politikker, tiltag og løsninger, som er relevante for den grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i

Unionen, f.eks. vedrørende semantisk interoperabilitet, der muliggør portabilitet og videreanvendelse for dataområder. Rådet for et Interoperabelt Europa bør interagere med alle relevante EU-organer for at sikre overensstemmelse og synergier mellem grænseoverskridende interoperabilitetstiltag og sektorspecifikke interoperabilitetstiltag.

- (32) Fremme af interoperabilitet i den offentlige sektor kræver aktiv inddragelse af og engagement fra eksperter, fagfolk, brugere og den interesserede offentlighed på tværs af medlemsstaterne, på tværs af alle forvaltningsniveauer og med inddragelse af internationale partnere og den private sektor. For at udnytte deres ekspertise, færdigheder og kreativitet bør et særligt åbent forum ("fællesskabet for et interoperabelt Europa") hjælpe med at formidle feedback, brugerbehov og operationelle behov, identificere områder, hvor der er behov for yderligere udvikling, og hjælpe med at udvide prioriteterne for EU-samarbejdet om interoperabilitet. Oprettelsen af fællesskabet for et interoperabelt Europa bør støtte koordineringen og samarbejdet mellem de strategiske og operationelle nøgleaktører inden for interoperabilitet.
- (33) Fællesskabet for et interoperabelt Europa bør være åbent for alle interesserede parter. Det bør være så nemt som muligt at få adgang til fællesskabet for et interoperabelt Europa, og unødvendige hindringer og byrder bør undgås. Fællesskabet for et interoperabelt Europa bør samle offentlige og private interessenter, herunder borgere, med ekspertise inden for grænseoverskridende interoperabilitet og med forskellig baggrund, f.eks. den akademiske verden, forskning og innovation, uddannelse, standardisering og specifikationer, virksomheder og offentlig forvaltning på alle niveauer.
- (34) For at sikre, at reglerne i denne forordning gennemføres effektivt, skal der udpeges nationale kompetente myndigheder, der er ansvarlige for dens gennemførelse. I mange medlemsstater har bestemte enheder allerede fået til opgave at udvikle interoperabilitet. Disse enheder kunne overtage opgaven som kompetent myndighed i overensstemmelse med denne forordning.
- (35) Der bør fastlægges en dagsorden for et interoperabelt Europa som Unionens vigtigste instrument til koordinering af offentlige investeringer i interoperabilitetsløsninger. Den bør give et samlet overblik over finansieringsmuligheder og finansieringsforpligtelser på området og, hvor det er relevant, integrere de relaterede EU-programmer. Dette bør bidrage til at skabe synergier og koordinere finansiel støtte i forbindelse med udvikling af interoperabilitet og undgå overlapning.
- (36) Der bør indsamles oplysninger med henblik på at vurdere denne forordnings resultater i forhold til de mål, den forfølger, og med henblik på at give feedback i forbindelse med evalueringen af denne forordning, jf. punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³⁷. Kommissionen bør derfor overvåge og evaluere denne forordning. Evalueringen bør baseres på de fem kriterier vedrørende effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi. Evalueringen bør også danne grundlag for konsekvensanalyser af eventuelle yderligere foranstaltninger. Overvågningen bør omfatte eksisterende datakilder og overvågningsprocesser.
- (37) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte regler og betingelser for etablering og drift af reguleringsmæssige sandkasser.

³⁷ EUT L 123 af 12.5. 2016, s 1.

- (38) Målet for denne forordning, nemlig at interoperabilitet mellem offentlige forvaltninger i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvorimod det på grund af omfang og virkning bedre kan nås på EU-niveau. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå traktatens mål, navnlig med hensyn til styrkelse af det indre marked.
- (39) Anvendelsen af denne forordning bør udskydes indtil tre måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden for at give medlemsstaterne og EU's institutioner, organer og agenturer tilstrækkelig tid til at forberede sig på anvendelsen af denne forordning. Denne tid er nødvendig for at oprette Rådet for et Interoperabelt Europa og fællesskabet for et interoperabelt Europa og for at udpege de nationale kompetente myndigheder og interoperabilitetskoordinatorer.
- (40) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³⁸ og afgav udtalelse den ... —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel 1 **Almindelige bestemmelser**

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes foranstaltninger til fremme af grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester i Unionen, idet der fastsættes fælles regler og en ramme for koordinering af interoperabilitet i den offentlige sektor med henblik på at fremme udviklingen af en interoperabel transeuropæisk infrastruktur for digitale offentlige tjenester.
2. Denne forordning finder anvendelse på offentlige myndigheder i medlemsstaterne og EU's institutioner, organer og agenturer, som leverer eller forvalter net- eller informationssystemer, der gør det muligt at levere eller forvalte offentlige tjenester elektronisk.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "grænseoverskridende interoperabilitet": muligheden for, at net- og informationssystemer kan anvendes af offentlige myndigheder i forskellige medlemsstater og af EU's institutioner, organer og agenturer til at interagere med hinanden ved at dele data ved hjælp af elektronisk kommunikation

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- 2) "net- og informationssystem": et net- og informationssystem som defineret i artikel 4, nr. 1), i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen og om ophævelse af direktiv (EU) 2016/1148 [NIS 2-forslaget]
- 3) "interoperabilitetsløsning": en teknisk specifikation, herunder en standard, eller en anden løsning, herunder begrebsmæssige rammer, retningslinjer og applikationer, der beskriver retlige, organisatoriske, semantiske eller tekniske krav, som et net- og informationssystem skal opfylde for at forbedre den grænseoverskridende interoperabilitet
- 4) "offentlig myndighed": en offentlig myndighed som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/1024
- 5) "data": data som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2022/868 om europæisk datastyring og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (forordning om datastyring)³⁹
- 6) "maskinlæsbart format": et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 13), i direktiv (EU) 2019/1024
- 7) "govtech": et teknologibaseret samarbejde mellem aktører i den offentlige og den private sektor, der støtter den digitale omstilling i den offentlige sektor
- 8) "standard": en standard som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012⁴⁰
- 9) "øverste ledelse": en leder, en ledelse eller et koordinerings- og tilsynsorgan på det øverste forvaltningsniveau under hensyntagen til forvaltningsordningerne på højt plan i hver af Unionens institutioner, organer eller agenturer.

Artikel 3

Interoperabilitetsvurdering

1. Hvis en offentlig myndighed eller en EU-institution, et EU-agentur eller et EU-organ har til hensigt at oprette et nyt net- og informationssystem eller væsentligt ændre et eksisterende net- og informationssystem, som gør det muligt at levere eller forvalte offentlige tjenester elektronisk, skal den pågældende enhed foretage en vurdering af den planlagte foranstaltnings indvirkning på net- og informationssystemets grænseoverskridende interoperabilitet ("interoperabilitetsvurdering") i følgende tilfælde:
 - a) hvis den planlagte oprettelse eller ændring påvirker et eller flere net- og informationssystemer, der anvendes til at levere grænseoverskridende tjenester på tværs af flere sektorer eller forvaltninger
 - b) hvis den planlagte oprettelse eller ændring sandsynligvis vil resultere i indkøb af net- og informationssystemer, der anvendes til levering af grænseoverskridende tjenester over den tærskel, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 2014/24/EU

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/868 af 30. maj 2022 om europæisk datastyring og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (forordning om datastyring) (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 1).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

- c) hvis den planlagte oprettelse eller ændring påvirker et eller flere net- og informationssystemer, der anvendes til at levere grænseoverskridende tjenester, som er finansieret via EU-programmer.

Den offentlige myndighed eller EU-institutionen, -organet eller -agenturet kan også foretage interoperabilitetsvurderingen i andre tilfælde.

- 2. Interoperabilitetsvurderingen udføres, inden der træffes bindende afgørelser om de juridiske, organisatoriske, semantiske eller tekniske krav til det nye eller ændrede net- og informationssystem. Der kan foretages en enkelt interoperabilitetsvurdering, der omhandler et sæt krav og flere net- og informationssystemer.

Den offentlige myndighed eller EU-institutionen, -organet eller -agenturet offentliggør en rapport med resultatet af interoperabilitetsvurderingen på sit websted.

- 3. De nationale kompetente myndigheder og interoperabilitetskoordinatorerne yder den nødvendige støtte til gennemførelsen af interoperabilitetsvurderingen. Kommissionen kan stille tekniske værktøjer til rådighed til støtte for vurderingen.

- 4. Interoperabilitetsvurdering skal mindst indeholde:

- a) en beskrivelse af den planlagte operation og dens indvirkning på den grænseoverskridende interoperabilitet mellem et eller flere berørte net- og informationssystemer, herunder de anslåede omkostninger til tilpasning af de berørte net- og informationssystemer
- b) en beskrivelse af graden af tilpasning af de berørte net- og informationssystemer til den europæiske interoperabilitetsramme og til løsningerne for et interoperabelt Europa efter foranstaltningen, og om den er blevet forbedret i forhold til graden af tilpasning før operationen
- c) en beskrivelse af de applikationsprogrammeringsgrænseflader, som muliggør interaktion mellem maskiner og de data, der anses for relevante for grænseoverskridende udveksling med andre net- og informationssystemer.

- 5. Den offentlige myndighed eller EU-institutionen, -organet eller -agenturet hører modtagerne af de berørte tjenester eller deres repræsentanter om den påtænkte operation, hvis den berører modtagerne direkte. Denne høring berører ikke beskyttelsen af kommercielle eller offentlige interesser eller sådanne systemers sikkerhed.

- 6. Rådet for et Interoperabelt Europa vedtager retningslinjer for indholdet af interoperabilitetsvurdering senest den ... [et år efter denne forordnings ikrafttræden], herunder praktiske tjeklister.

Artikel 4

Deling og videreanvendelse af interoperabilitetsløsninger mellem offentlige myndigheder samt EU's institutioner, organer og agenturer

- 1. Offentlige myndigheder samt EU-institutioner, -organer og -agenturer stiller interoperabilitetsløsninger, der støtter de offentlige tjenester, som de leverer eller forvalter elektronisk, til rådighed for enhver anden sådan enhed, der anmoder herom. Det delte indhold skal omfatte den tekniske dokumentation og, hvor det er relevant, den dokumenterede kildekode. Denne forpligtelse til at dele finder ikke anvendelse på en interoperabilitetsløsning:

- a) der støtter processer, der falder uden for de pågældende offentlige myndigheders eller EU-institutioners, -organers eller -agenturers offentlige opgave som fastsat ved lov eller andre bindende regler, eller, hvis sådanne regler ikke findes, som fastsat i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i de pågældende medlemsstats- eller EU-forvaltninger, såfremt omfanget af de offentlige opgaver er gennemsigtig og underlagt kontrol
 - b) hvortil en tredjemand ejer de intellektuelle ejendomsrettigheder og ikke tillader deling
 - c) hvortil adgang er udelukket eller begrænset af hensyn til:
 - i) følsomme oplysninger vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur som defineret i artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 2008/114/EF⁴¹
 - ii) beskyttelse af forsvarsinteresser eller den offentlige sikkerhed
2. For at gøre det muligt for den videreanvendende enhed at forvalte interoperabilitetsløsningen selvstændigt, skal den delende enhed angive de garantier med hensyn til samarbejde, støtte og vedligeholdelse, der gives til den videreanvendende enhed. Inden vedtagelsen af interoperabilitetsløsningen skal den videreanvendende enhed forelægge den delende enhed en vurdering af løsningen, der omfatter enhedens evne til selvstændigt at forvalte cybersikkerheden og udviklingen af den videreanvendte interoperabilitetsløsning.
3. Forpligtelsen i denne artikels stk. 1 kan opfyldes ved at offentliggøre det relevante indhold på portalen for et interoperabelt Europa eller på en portal, i et katalog eller i et datalager, der er forbundet med portalen for et interoperabelt Europa. I dette tilfælde finder denne artikels stk. 2 ikke anvendelse på den delende enhed. Offentliggørelsen på portalen for et interoperabelt Europa foretages af Kommissionen efter anmodning fra den delende enhed.
4. Offentlige myndigheder, EU-institutioner, -organer og -agenturer samt tredjeparter, der anvender en interoperabilitetsløsning, kan tilpasse den til deres egne behov. Hvis interoperabilitetsløsningen blev offentliggjort, jf. stk. 3, offentliggøres den tilpassede interoperabilitetsløsning på samme måde.
5. De delende og videreanvendende enheder kan indgå en aftale om deling af omkostningerne til den fremtidige udvikling af interoperabilitetsløsningen.

Kapitel 2

Interoperabilitetsløsninger

Artikel 5

Generelle principper

1. Kommissionen offentliggør løsninger for et interoperabelt Europa og den europæiske interoperabilitetsramme på portalen for et interoperabelt Europa elektronisk i formater, der er åbne, maskinlæsbare, tilgængelige⁴², søgbare og videreanvendelige, hvis det er relevant, sammen med deres metadata.

⁴¹ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EØS-relevant tekst) (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

2. Rådet for et Interoperabelt Europa overvåger den overordnede sammenhæng mellem de udviklede eller anbefalede interoperabilitetsløsninger og foreslår foranstaltninger til at sikre deres forenelighed, hvor det er relevant, med andre interoperabilitetsløsninger, der har et fælles formål, samtidig med at de støtter komplementariteten med eller overgangen til nye teknologier, hvor det er relevant.

Artikel 6

Den europæiske interoperabilitetsramme og specialiserede interoperabilitetsrammer

1. Rådet for et Interoperabelt Europa udvikler en europæisk interoperabilitetsramme (EIF)⁴³ og foreslår Kommissionen at vedtage den. Kommissionen kan vedtage den europæiske interoperabilitetsramme. Kommissionen offentliggør den europæiske interoperabilitetsramme i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Den europæiske interoperabilitetsramme udgør en model og et sæt henstillinger vedrørende juridisk, organisatorisk, semantisk og teknisk interoperabilitet rettet til alle enheder, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, med hensyn til deres interaktion med hinanden gennem deres net- og informationssystemer. Den europæiske interoperabilitetsramme tages i betragtning i interoperabilitetsvurderingen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, litra b), og artikel 3, stk. 6.
3. Kommissionen kan efter høring af Rådet for et Interoperabelt Europa vedtage andre interoperabilitetsrammer ("specialiserede interoperabilitetsrammer"), der er rettet mod specifikke sektorer eller forvaltningsniveaurs behov. De specialiserede interoperabilitetsrammer baseres på den europæiske interoperabilitetsramme. Rådet for et Interoperabelt Europa vurderer, hvorvidt de specialiserede interoperabilitetsrammer er tilpasset den europæiske interoperabilitetsramme. Kommissionen offentliggør de specialiserede interoperabilitetsrammer på portalen for et interoperabelt Europa.
4. Hvis en medlemsstat udvikler en national interoperabilitetsramme og andre relevante nationale politikker, strategier eller retningslinjer, tager den hensyn til den europæiske interoperabilitetsramme.

Artikel 7

Løsninger for et interoperabelt Europa

Rådet for et Interoperabelt Europa anbefaler interoperabilitetsløsninger til den grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, som anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk i Unionen. Hvis Rådet for et Interoperabelt Europa anbefaler en interoperabilitetsløsning, bærer den mærket "Løsning for et interoperabelt Europa" og offentliggøres på portalen for et interoperabelt Europa.

Artikel 8

Portalen for et interoperabelt Europa

⁴³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske interoperabilitetsramme — strategi for gennemførelse (COM/2017/0134 final).

1. Kommissionen stiller en portal ("portalen for et interoperabelt Europa") til rådighed som et centralt kontaktpunkt for oplysninger om grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, som anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk i Unionen. Portalen skal være elektronisk tilgængelig og gratis. Portalen skal mindst have følgende funktioner:
 - a) adgang til løsninger for et interoperabelt Europa
 - b) adgang til andre interoperabilitetsløsninger, der ikke bærer mærket "Løsning for et interoperabelt Europa", og som er omfattet af andre EU-politikker eller opfylder kravene i stk. 2
 - c) adgang til IKT-tekniske specifikationer, der kan henvises til i henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 1025/2012
 - d) adgang til oplysninger om behandling af personoplysninger i forbindelse med regulingsmæssige sandkasser, jf. artikel 11 og 12, hvis der er konstateret en høj risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 39 i forordning (EU) 2018/1725, samt adgang til oplysninger om reaktionsmekanismer for straks at afbøde disse risici. De offentliggjorte oplysninger kan omfatte en offentliggørelse af konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse
 - e) fremme af videnudveksling mellem medlemmerne af fællesskabet for et interoperabelt Europa, jf. artikel 16, f.eks. ved at etablere et feedbacksystem, hvor de kan tilkendegive deres holdninger til foranstaltninger, der foreslås af Rådet for et Interoperabelt Europa, eller deres interesse i at deltage i tiltag vedrørende gennemførelsen af denne forordning
 - f) adgang til interoperabilitetsrelaterede overvågningsdata, jf. artikel 20
 - g) mulighed for, at borgere og civilsamfundsorganisationer kan gives feedback om det offentliggjorte indhold.
2. Rådet for et Interoperabelt Europa kan foreslå Kommissionen at offentliggøre andre interoperabilitetsløsninger eller henvisninger til dem på portalen. Sådanne løsninger:
 - a) må ikke være underlagt tredjemands rettigheder eller indeholde personoplysninger eller fortrolige oplysninger
 - b) skal have en høj grad af tilpasning til løsningerne for et interoperabelt Europa, som kan dokumenteres ved at offentliggøre resultatet af interoperabilitetsvurderingen, jf. artikel 3
 - c) skal anvende en licens, der som minimum giver mulighed for, at andre offentlige myndigheder eller EU-institutioner, -organer og -agenturer kan videreanvende dem, eller som er udstedt som open source. En open source-licens er en licens, hvorved videreanvendelse af softwaren er tilladt for alle specificerede anvendelser i en ensidig erklæring fra rettighedshaveren, og hvor softwarens kildekoder stilles til rådighed for brugerne
 - d) skal vedligeholdes regelmæssigt under ansvar af ejeren af interoperabilitetsløsningen.
3. Hvis en offentlig myndighed eller en EU-institution, et EU-agentur eller et EU-organ leverer en portal, et katalog eller et datalager med lignende funktioner, træffer den pågældende enhed de nødvendige foranstaltninger til at sikre interoperabilitet med

portalen for et interoperabelt Europa. Hvis sådanne portaler indsamler open source-løsninger, skal de give mulighed for at anvende Den Europæiske Unions offentlige licens.

4. Kommissionen kan vedtage retningslinjer for interoperabilitet for andre portaler med lignende funktioner som omhandlet i stk. 3.

Kapitel 3

Foranstaltninger til støtte for et interoperabelt Europa

Artikel 9

Støtteprojekter for gennemførelse af politikker

1. Rådet for et Interoperabelt Europa kan foreslå Kommissionen at oprette projekter, som kan støtte offentlige myndigheder i den digitale gennemførelse af EU-politikker, og som sikrer grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk ("støtteprojekt for gennemførelse af politikker").
2. I et støtteprojekt for gennemførelse af politikker beskrives:
 - a) de eksisterende løsninger for et interoperabelt Europa, der anses for nødvendige for den digitale gennemførelse af de politiske krav
 - b) eventuelle manglende interoperabilitetsløsninger, der skal udvikles, og som anses for nødvendige for den digitale gennemførelse af de politiske krav
 - c) andre anbefalede støtteforanstaltninger, f.eks. uddannelse eller peerevalueringer.
3. Kommissionen fastsætter efter høring af Rådet for et Interoperabelt Europa omfanget, tidsplanen, den nødvendige inddragelse af sektorer og forvaltningsniveauer og arbejdsmetoderne i forbindelse med støtteprojektet. Hvis Kommissionen allerede har foretaget og offentliggjort en interoperabilitetsvurdering, jf. artikel 3, tages resultatet af denne vurdering i betragtning ved oprettelsen af støtteprojektet.
4. For at styrke støtteprojektet for gennemførelse af politikker kan Rådet for et Interoperabelt Europa foreslå, at der oprettes en reguleringsmæssig sandkasse som omhandlet i artikel 11.
5. Resultatet af et støtteprojekt for gennemførelse af politikker og interoperabilitetsløsninger, der er udviklet under projektet, skal være åbent tilgængeligt og offentliggøres på portalen for et interoperabelt Europa.

Artikel 10

Innovationsforanstaltninger

1. Rådet for et Interoperabelt Europa kan foreslå Kommissionen at indføre innovationsforanstaltninger til støtte for udviklingen og udbredelsen af innovative interoperabilitetsløsninger i EU ("innovationsforanstaltninger").
2. Innovationsforanstaltninger skal:

- a) bidrage til udviklingen af eksisterende eller nye løsninger for et interoperabelt Europa
 - b) involvere govtech-aktører.
3. For at støtte udviklingen af innovationsforanstaltninger kan Rådet for et Interoperabelt Europa foreslå, at der oprettes en reguleringsmæssig sandkasse.
4. Kommissionen gør resultaterne af innovationsforanstaltningerne offentligt tilgængelige på portalen for et interoperabelt Europa.

Artikel 11

Oprettelse af reguleringsmæssige sandkasser

1. Reguleringsmæssige sandkasser tilvejebringer et kontrolleret miljø til udvikling, testning og validering af innovative interoperabilitetsløsninger, der støtter den grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk, i en begrænset periode, inden de tages i brug.
2. Reguleringsmæssige sandkasser drives under ansvar af de deltagende offentlige myndigheder og under tilsyn af andre relevante nationale myndigheder, hvis sandkassen indebærer offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, eller under ansvar af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis sandkassen indebærer EU-institutioners, -organers og -agenturers behandling af personoplysninger.
3. Oprettelsen af en reguleringsmæssig sandkasse som omhandlet i stk. 1 har til formål at bidrage til følgende mål:
 - a) fremme innovation og lette udviklingen og udrulningen af innovative digitale interoperabilitetsløsninger til offentlige tjenester
 - b) fremme grænseoverskridende samarbejde mellem nationale kompetente myndigheder og synergier i leveringen af offentlige tjenester
 - c) fremme udviklingen af et åbent europæisk govtech-økosystem, herunder samarbejde med små og mellemstore virksomheder og nystartede virksomheder
 - d) forbedre myndighedernes forståelse af mulighederne eller hindringerne for innovative interoperabilitetsløsningers grænseoverskridende interoperabilitet, herunder juridiske hindringer
 - e) bidrage til udviklingen eller opdateringen af løsninger for et interoperabelt Europa.
4. Oprettelsen af reguleringsmæssige sandkasser skal bidrage til at forbedre retssikkerheden gennem samarbejde med de myndigheder, der er involveret i den reguleringsmæssige sandkasse, med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning og, hvor det er relevant, af anden EU-ret og medlemsstaternes lovgivning.
5. Efter høring af Rådet for et Interoperabelt Europa og, hvis den reguleringsmæssige sandkasse omfatter behandling af personoplysninger, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse giver Kommissionen efter fælles anmodning fra mindst tre deltagende offentlige myndigheder tilladelse til, at der oprettes en reguleringsmæssig sandkasse. Denne høring bør ikke erstatte den forudgående høring

omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 40 i forordning (EU) 2018/1725. Hvis sandkassen oprettes med henblik på interoperabilitetsløsninger, der støtter den grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, der anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, som skal leveres eller forvaltes elektronisk af EU's institutioner, organer eller agenturer, eventuelt med deltagelse af offentlige myndigheder, kræves der ingen tilladelse.

Artikel 12

Deltagelse i reguleringsmæssige sandkasser

1. De deltagende offentlige myndigheder sikrer, at de nationale databeskyttelsesmyndigheder og andre nationale myndigheder, for så vidt som den innovative interoperabilitetsløsning indebærer behandling af personoplysninger eller på anden måde falder ind under tilsynsområdet for andre nationale myndigheder, der giver eller støtter adgang til data, er tilknyttet driften af den reguleringsmæssige sandkasse. Hvis det er relevant, kan de deltagende offentlige myndigheder tillade, at andre aktører i govtech-økosystemet inddrages i den reguleringsmæssige sandkasse, f.eks. nationale eller europæiske standardiseringsorganisationer, bemyndigede organer, forsknings- og forsøgslaboratorier, innovationsknudepunkter og virksomheder, der ønsker at afprøve innovative interoperabilitetsløsninger. Samarbejde med tredjelande om oprettelse af mekanismer til støtte for innovative interoperabilitetsløsninger til den offentlige sektor kan også overvejes.
2. Deltagelse i den reguleringsmæssige sandkasse begrænses til en periode, der er passende i forhold til projektets kompleksitet og omfang, og under alle omstændigheder ikke længere end to år fra oprettelsen af den reguleringsmæssige sandkasse. Deltagelsen kan forlænges med op til et år, hvis det er nødvendigt for at opfylde formålet med behandlingen.
3. Deltagelse i den reguleringsmæssige sandkasse baseres på en specifik plan udarbejdet af deltagerne under hensyntagen til rådgivning fra andre nationale kompetente myndigheder eller Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, alt efter hvad der er relevant. Planen skal som minimum omfatte følgende:
 - a) en beskrivelse af de involverede deltagere og deres roller, den påtænkte innovative interoperabilitetsløsning og dens tilsigtede formål samt relevante udviklings-, test- og valideringsprocesser
 - b) de specifikke omhandlede reguleringsmæssige spørgsmål og den vejledning, der forventes fra de myndigheder, der fører tilsyn med den reguleringsmæssige sandkasse
 - c) de specifikke retningslinjer for samarbejdet mellem deltagerne og myndighederne samt enhver anden aktør, der er involveret i den reguleringsmæssige sandkasse
 - d) en risikostyrings- og overvågningsmekanisme til at identificere, forebygge og afbøde enhver risiko
 - e) de vigtigste milepæle, som deltagerne skal nå, for at interoperabilitetsløsningen kan betragtes som klar til ibrugtagning
 - f) evaluerings- og rapporteringskrav og eventuel opfølgning

- g) hvis personoplysninger behandles, en angivelse af de pågældende kategorier af personoplysninger, formålene med den behandling, som personoplysningerne efter hensigten skal underkastes, og de aktører, der er involveret i behandlingen, og deres rolle.
- 4. Deltagelsen i de reguleringsmæssige sandkasser berører ikke de tilsynsbeføjelser og korrigerende beføjelser, som de myndigheder, der fører tilsyn med sandkassen, har.
 - 5. Deltagerne i den reguleringsmæssige sandkasse er fortsat ansvarlige i henhold til gældende EU-ret og medlemsstaternes lovgivning om ansvar for skader, der forvoldes i forbindelse med deres deltagelse i den reguleringsmæssige sandkasse.
 - 6. Personoplysninger kan behandles i den reguleringsmæssige sandkasse på følgende kumulative betingelser:
 - a) den innovative interoperabilitetsløsning udvikles med henblik på at beskytte offentlige interesser på området for offentlig forvaltning og offentlige tjenester med et højt effektivitets- og kvalitetsniveau
 - b) de behandlede data er begrænset til, hvad der er nødvendigt for, at den interoperabilitetsløsning, der skal udvikles eller testes i sandkassen, fungerer, og funktionen kan ikke opnås effektivt ved behandling af anonymiserede, syntetiske eller andre data end personoplysninger
 - c) der er effektive overvågningsmekanismer til at identificere, om der under driften af sandkassen kan opstå høje risici for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. artikel 35, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 39 i forordning (EU) 2018/1725, samt en reaktionsmekanisme til omgående at afbøde disse risici og om nødvendigt standse behandlingen
 - d) alle personoplysninger, der skal behandles, befinder sig i et funktionelt adskilt, isoleret og beskyttet databehandlingsmiljø under deltagerens kontrol, og kun bemyndigede personer har adgang til disse data
 - e) personoplysninger må ikke videregives, overføres eller på anden måde tilgås af andre parter, som ikke er deltagere i sandkassen, og må ikke overføres til andre parter end deltagerne i sandkassen
 - f) behandling af personoplysninger berører ikke anvendelsen af de registreredes rettigheder i henhold til EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, navnlig artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 24 i forordning (EU) 2018/1725
 - g) alle personoplysninger, der behandles, beskyttes ved hjælp af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger og slettes, når deltagelsen i sandkassen er ophørt, eller opbevaringsperioden for personoplysningerne er udløbet
 - h) logningen af behandlingen af personoplysninger opbevares i perioden for deltagelse i sandkassen og i en begrænset periode efter dens ophør udelukkende med henblik på og kun så længe som nødvendigt for at opfylde ansvarligheds- og dokumentationsforpligtelserne i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning
 - i) en fuldstændig og detaljeret beskrivelse af processen og rationalet bag uddannelsen, testningen og valideringen af interoperabilitetsløsningen

opbevares sammen med testresultaterne som en del af den tekniske dokumentation og fremsendes til Rådet for et Interoperabelt Europa

- j) et kort resumé af den interoperabilitetsløsning, der er udviklet i sandkassen, gøres tilgængeligt på portalen for et interoperabelt Europa sammen med dens mål og forventede resultater.
7. De deltagende offentlige myndigheder forelægger periodiske rapporter og en endelig rapport for Rådet for et Interoperabelt Europa og Kommissionen om resultaterne af de reguleringsmæssige sandkasser, herunder god praksis, erfaringer og henstillinger vedrørende deres oprettelse og, hvor det er relevant, vedrørende udviklingen af denne forordning og anden EU-lovgivning, der overvåges inden for den reguleringsmæssige sandkasse. Rådet for et Interoperabelt Europa afgiver en udtalelse til Kommissionen om resultatet af den reguleringsmæssige sandkasse og specificerer, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre nye interoperabilitetsløsninger med det formål at fremme grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, som anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk.
 8. Kommissionen sikrer, at oplysninger om de reguleringsmæssige sandkasser er tilgængelige på portalen for et interoperabelt Europa.
 9. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere regler og betingelser for oprettelse og drift af de reguleringsmæssige sandkasser, herunder kriterierne for støtteberettigelse og proceduren for ansøgning om, udvælgelse af, deltagelse i og udtræden af sandkassen samt deltagernes rettigheder og forpligtelser.
 10. Hvis en reguleringsmæssig sandkasse omfatter anvendelse af kunstig intelligens, har de regler, der er fastsat i artikel 53 og 54 i [forslaget til] Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmoniserede regler for kunstig intelligens (retsakten om kunstig intelligens) og om ændring af visse EU-retsakter, forrang i tilfælde af konflikt med de regler, der er fastsat i forordningen.

Artikel 13

Uddannelse

1. Kommissionen stiller med bistand fra Rådet for et Interoperabelt Europa undervisningsmateriale om anvendelsen af den europæiske interoperabilitetsramme og om løsninger for et interoperabelt Europa til rådighed. Offentlige myndigheder samt EU's institutioner, organer og agenturer sørger for passende uddannelsesprogrammer vedrørende interoperabilitetsspørgsmål til deres personale med strategiske eller operationelle opgaver, der har indvirkning på net- og informationssystemer i Unionen.
2. Kommissionen tilrettelægger uddannelseskurser om interoperabilitetsspørgsmål på EU-plan for at styrke samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis mellem personalet hos offentlige myndigheder samt EU's institutioner, organer og agenturer. Kurserne bekendtgøres på portalen for et interoperabelt Europa.

Artikel 14

Peerevalueringer

1. Der oprettes en mekanisme for samarbejde mellem offentlige myndigheder, som har til formål at støtte dem i arbejdet med at implementere løsninger for et interoperabelt Europa i deres net- og informationssystemer og at hjælpe dem med at udføre de interoperabilitetsvurderinger, der er omhandlet i artikel 3 ("peerevaluering").
2. Peerevalueringen udføres af interoperabilitetseksperter fra andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor den offentlige myndighed, der er genstand for evalueringen, er beliggende. Kommissionen kan efter høring af Rådet for et Interoperabelt Europa vedtage retningslinjer for peerevalueringens metode og indhold.
3. Alle oplysninger, der indhentes gennem en peerevaluering, må udelukkende anvendes til dette formål. De eksperter, der deltager i peerevalueringen, må ikke videregive følsomme eller fortrolige oplysninger, der er indhentet i forbindelse med denne evaluering, til tredjeparter. Den berørte medlemsstat sikrer, at enhver risiko for interessekonflikter vedrørende de udpegede eksperter meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen uden unødigt forsinkelse.
4. De eksperter, der foretager peerevalueringen, udarbejder og forelægger senest en måned efter peerevalueringens afslutning en rapport og fremsender den til den berørte offentlige myndighed og Rådet for et Interoperabelt Europa. Rapporterne offentliggøres på portalen for et interoperabelt Europa, når de er godkendt af den medlemsstat, hvor den offentlige myndighed, der er genstand for evalueringen, er beliggende.

Kapitel 4 **Styring af grænseoverskridende interoperabilitet**

Artikel 15

Rådet for et Interoperabelt Europa

1. Rådet for et Interoperabelt Europa oprettes. Det fremmer det strategiske samarbejde og udvekslingen af oplysninger om grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, som anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk i Unionen.
2. Rådet for et Interoperabelt Europa består af:
 - a) en repræsentant for hver medlemsstat
 - b) en repræsentant udpeget af hver af følgende:
 - i) Kommissionen
 - ii) Regionsudvalget
 - iii) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
3. Rådets formandskab varetages af Kommissionen. Lande, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og kandidatlande kan indbydes som observatører. Formanden kan desuden give enkeltpersoner og organisationer observatørstatus efter høring af Rådet for et Interoperabelt Europa. Formanden kan på ad hoc-basis indbyde eksperter med særlig kompetence til at deltage i et punkt på dagsordenen. Kommissionen varetager sekretariatsopgaverne for Rådet for et Interoperabelt Europa.

Medlemmerne af Rådet for et Interoperabelt Europa bestræber sig så vidt muligt på at vedtage afgørelser ved konsensus. I tilfælde af afstemning vedtages afgørelsen

med simpelt flertal blandt medlemmerne. Medlemmer, der har stemt imod eller undladt at stemme, har ret til at få vedlagt et dokument, der sammenfatter begrundelsen for deres holdning, som bilag til udtalelserne, henstillingerne eller rapporterne.

4. Rådet for et Interoperabelt Europa har følgende opgaver:

- a) støtte gennemførelsen af nationale interoperabilitetsrammer og andre relevante nationale politikker, strategier eller retningslinjer
- b) vedtage retningslinjer for indholdet af interoperabilitetsvurderingen omhandlet i artikel 3, stk. 6
- c) foreslå foranstaltninger til at fremme andelen og videreanvendelsen af interoperabilitetsløsninger
- d) overvåge den overordnede sammenhæng i de udviklede eller anbefalede interoperabilitetsløsninger
- e) foreslå Kommissionen foranstaltninger til, hvor det er relevant, at sikre interoperabilitetsløsningers kompatibilitet med andre interoperabilitetsløsninger, der har et fælles formål, og samtidig, hvor det er relevant, støtte komplementariteten med eller overgangen til nye teknologier
- f) udvikle og efter behov ajourføre den europæiske interoperabilitetsramme og forelægge den for Kommissionen som forslag
- g) vurdere tilpasningen af de specialiserede interoperabilitetsrammer til den europæiske interoperabilitetsramme og besvare Kommissionens anmodning om høring om disse rammer
- h) anbefaler løsninger for et interoperabelt Europa
- i) foreslå Kommissionen, at offentliggøre de interoperabilitetsløsninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, på portalen for et interoperabelt Europa eller at indsætte henvisninger til dem på portalen
- j) foreslå Kommissionen at iværksætte støtteprojekter for gennemførelse af politikker, innovationsforanstaltninger og andre foranstaltning, der foreslås af fællesskabet for et interoperabelt Europa
- k) gennemgå rapporter om innovationsforanstaltninger, om anvendelsen af den reguleringsmæssige sandkasse og om peerevalueringerne og foreslå opfølgende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt
- l) foreslå foranstaltninger til forbedring af de offentlige myndigheders interoperabilitetskapacitet, f.eks. uddannelse
- m) vedtage dagsordenen for et interoperabelt Europa
- n) rådgive Kommissionen om overvågning af og rapportering om anvendelsen af denne forordning
- o) foreslå foranstaltninger til relevante standardiseringsorganisationer og -organer med henblik på at bidrage til europæiske standardiseringsaktiviteter, navnlig gennem de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1025/2012
- p) foreslå foranstaltninger vedrørende samarbejde med internationale organer, der kan bidrage til udviklingen af grænseoverskridende interoperabilitet, navnlig

internationale fællesskaber om open source-løsninger, åbne standarder eller specifikationer og andre platforme uden retsvirkning

- q) koordinere med Det Europæiske Datainnovationsråd omhandlet i forordning (EU) 2022/686 om interoperabilitetsløsninger til de fælles europæiske dataområder samt med andre EU-institutioner, -organer eller -agenturer, der arbejder med interoperabilitetsløsninger, som er relevante for den offentlige sektor
 - r) regelmæssigt informere og koordinere med interoperabilitetskoordinatorerne og fællesskabet for et interoperabelt Europa om spørgsmål vedrørende grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer.
- 5. Rådet for et Interoperabelt Europa kan nedsætte arbejdsgrupper til at undersøge specifikke punkter vedrørende rådets opgaver. Arbejdsgrupperne inddrager medlemmer af fællesskabet for et interoperabelt Europa.
 - 6. Rådet for et Interoperabelt Europa vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Fællesskabet for et interoperabelt Europa

- 1. Fællesskabet for et interoperabelt Europa oprettes. Det bidrager til aktiviteterne i Rådet for et Interoperabelt Europa ved at stille ekspertise og rådgivning til rådighed.
- 2. Offentlige og private interessenter, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, registrere sig på portalen for et interoperabelt Europa som medlem af fællesskabet for et interoperabelt Europa.
- 3. Når registreringen er bekræftet, offentliggøres medlemsstatus på portalen for et interoperabelt Europa. Medlemskab er ikke tidsbegrænset. Det kan dog til enhver tid tilbagekaldes af Rådet for et Interoperabelt Europa af forholdsmæssige og berettigede årsager, især hvis en person ikke længere er i stand til at bidrage til fællesskabet for et interoperabelt Europa eller har misbrugt sin status som medlem af fællesskabet.
- 4. Medlemmerne af fællesskabet for et interoperabelt Europa kan bl.a. indbydes til at:
 - a) bidrage til indholdet af portalen for et interoperabelt Europa
 - b) deltage i arbejdsgrupperne
 - c) deltage i peerevalueringerne.
- 5. Rådet for et Interoperabelt Europa afholder en gang om året en onlinekonference for fællesskabet for et interoperabelt Europa.
- 6. Rådet for et Interoperabelt Europa vedtager adfærdskodeksen for fællesskabet for et interoperabelt Europa, som offentliggøres på portalen for et interoperabelt Europa.

Artikel 17

Nationale kompetente myndigheder

- 1. Senest den ... [datoen for denne forordnings anvendelse] udpeger hver medlemsstat en eller flere kompetente myndigheder som ansvarlige for anvendelsen af denne forordning. Medlemsstaterne kan udpege en eksisterende myndighed med henblik herpå.

2. Den kompetente myndighed har følgende opgaver:
 - a) udpege et medlem til Rådet for et Interoperabelt Europa
 - b) koordinere alle spørgsmål i forbindelse med denne forordning i medlemsstaten
 - c) hjælpe de offentlige myndigheder i medlemsstaten med at etablere eller tilpasse deres processer med henblik på at foretage interoperabilitetsvurderinger, jf. artikel 3
 - d) fremme deling og videreanvendelse af interoperabilitetsløsninger gennem portalen for et interoperabelt Europa eller en anden relevant portal
 - e) bidrage med landespecifik viden til portalen for et interoperabelt Europa
 - f) koordinere og tilskynde til aktiv inddragelse af en bred vifte af nationale enheder i fællesskabet for et interoperabelt Europa og deres deltagelse i støtteprojekter for gennemførelse af politikker som omhandlet i artikel 9 og innovationsforanstaltninger som omhandlet i artikel 10
 - g) støtte offentlige myndigheder i medlemsstaten med henblik på at samarbejde med de relevante offentlige myndigheder i andre medlemsstater om emner, der er omfattet af denne forordning.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed har tilstrækkelige kompetencer og ressourcer til på en effektiv måde at udføre de opgaver, den pålægges.
4. Medlemsstaterne opretter de nødvendige samarbejdsstrukturer mellem alle de nationale myndigheder, der er involveret i gennemførelsen af denne forordning. Disse strukturer kan bygge på eksisterende mandater og processer på området.
5. Hver medlemsstat underretter uden unødigt forsinkelse Kommissionen om udpegelsen af den kompetente myndighed, dens opgaver og eventuelle efterfølgende ændringer heraf og underretter Kommissionen om andre nationale myndigheder, der er involveret i tilsynet med interoperabilitetspolitikken. Hver medlemsstat offentliggør udpegelsen af sin kompetente myndighed. Kommissionen offentliggør listen over de udpegede kompetente myndigheder.

Artikel 18

Interoperabilitetskoordinatorer for EU's institutioner, organer og agenturer

1. Alle EU's institutioner, organer og agenturer, som leverer eller forvalter net- eller informationssystemer, der gør det muligt at levere eller forvalte offentlige tjenester elektronisk, udpeger en interoperabilitetskoordinator under tilsyn af den øverste ledelse for at sikre bidraget til gennemførelsen af denne forordning.
2. Interoperabilitetskoordinatoren bistår de berørte tjenestegrene med at etablere eller tilpasse deres processer til gennemførelse af interoperabilitetsvurderingen.

Kapitel 5

Planlægning og overvågning af et interoperabelt Europa

Artikel 19

Dagsordenen for et interoperabelt Europa

1. Efter at have tilrettelagt en offentlig høringsproces via portalen for et interoperabelt Europa, der bl.a. omfatter medlemmerne af fællesskabet for et interoperabelt Europa, vedtager Rådet for et Interoperabelt Europa hvert år en strategisk dagsorden med henblik på at planlægge og koordinere prioriteterne for udviklingen af grænseoverskridende interoperabilitet mellem net- og informationssystemer, som anvendes til at levere eller forvalte offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk ("dagsordenen for et interoperabelt Europa"). Dagsordenen for et interoperabelt Europa skal tage hensyn til Unionens langsigtede strategier for digitalisering, eksisterende EU-finansieringsprogrammer og den igangværende gennemførelse af Unionens politikker.
2. Dagsordenen for et interoperabelt Europa skal indeholde:
 - a) behov for udvikling af interoperabilitetsløsninger
 - b) en liste over igangværende og planlagte støtteforanstaltninger for et interoperabelt Europa
 - c) en liste over foreslåede opfølgende foranstaltninger til innovationsforanstaltninger
 - d) identifikation af synergier med andre relevante EU-programmer og nationale programmer og initiativer.
3. Dagsordenen for et interoperabelt Europa indebærer ingen finansielle forpligtelser. Efter vedtagelsen offentliggør Kommissionen dagsordenen på portalen for et interoperabelt Europa.

Artikel 20

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger udviklingen af grænseoverskridende interoperable offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk i Unionen. Ved overvågningen prioriteres videreanvendelse af eksisterende internationale overvågningsdata, EU-overvågningsdata og nationale overvågningsdata og automatisk dataindsamling.
2. For så vidt angår emner af særlig interesse for gennemførelsen af denne forordning overvåger Kommissionen:
 - a) medlemsstaternes gennemførelse af den europæiske interoperabilitetsramme
 - b) udbredelsen af interoperabilitetsløsninger i forskellige sektorer, på tværs af medlemsstaterne og på lokalt plan
 - c) udviklingen af open source-løsninger til offentlige tjenester, innovation i den offentlige sektor og samarbejde med govtech-aktører inden for grænseoverskridende interoperable offentlige tjenester, der skal leveres eller forvaltes elektronisk i Unionen.
3. Kommissionen offentliggør overvågningsresultaterne på portalen for et interoperabelt Europa. Hvis det er muligt, offentliggøres de i et maskinlæsbart format.
4. Senest den... [tre år efter datoen for denne forordnings anvendelse] og derefter hvert fjerde år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, som skal indeholde konklusionerne af

evalueringen. I rapporten vurderes specifikt behovet for at indføre obligatoriske interoperabilitetsløsninger.

Kapitel 6

Afsluttende bestemmelser

Artikel 21

Omkostninger

1. Under forudsætning af, at der er midler til rådighed, dækker Unionens almindelige budget omkostningerne til:
 - a) udvikling og vedligeholdelse af portalen for et interoperabelt Europa
 - b) udvikling, vedligeholdelse og fremme af løsninger for et interoperabelt Europa
 - c) foranstaltninger til støtte for et interoperabelt Europa.
2. Disse omkostninger afholdes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den relevante basisretsakt.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [tre måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslagets/initiativet vedrører

1.4. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.4.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.4.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

1.4.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.4.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.4.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1.5. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.6. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.4. Bidrag fra tredjemand

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen ("forordningen om et interoperabelt Europa")

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Transeuropæiske net

Digitalisering (digital omstilling af offentlige forvaltninger og interoperabilitet i den offentlige sektor)

1.3. Forslagets/initiativet vedrører

☒ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁴⁴

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.4.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Forordningen anvendes 20 dage efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

1.4.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående):

Evalueringerne af den europæiske interoperabilitetsramme og ISA²-programmet, der støtter det europæiske interoperabilitetssamarbejde, samt den konsekvensanalyse, der er foretaget i forbindelse med dette initiativ, viser, at den frivillige tilgang til interoperabilitetssamarbejde, der hidtil er blevet valgt, ikke har opfyldt medlemsstaternes behov og politiske forventninger, som det f.eks. kom til udtryk i ministererklæringerne fra Tallinn (2017) og Berlin (2020) og de henstillinger, der blev vedtaget af ekspertgruppen om interoperabilitet i 2021. En vellykket digital omstilling af Europas offentlige sektor kræver en mere stabil samarbejdsramme og større sikkerhed i anvendelsen af interoperabilitetsløsninger.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende):

Interoperabilitet kan ikke opnås af én enhed alene. Opbygning af en ramme for strukturelt samarbejde på EU-plan gør det muligt for medlemsstaterne og EU's

⁴⁴

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

enheder at udforme offentlige tjenester med indbygget interoperabilitet og forbedre gennemførelsen af den digitale politik. Dette vil øge politikernes effektivitet og virkning og støtte det digitale indre marked.

1.4.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Initiativet bygger på evalueringerne af den europæiske interoperabilitetsramme og ISA²-programmet, der støtter det europæiske interoperabilitetssamarbejde, som begge konkluderede, at EU's interoperabilitetsindsats er gavnlig, men også, at virkningen kunne forbedres betydeligt ved at etablere en obligatorisk ramme for interoperabilitetssamarbejde på EU-plan.

1.4.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Dette initiativ dækkes af midlerne fra den særlige interoperabilitetslinje inden for det strategiske mål 5 i programmet for et digitalt Europa og er foreneligt med og relevant for bl.a. genopretnings- og resiliensfaciliteten (45 mia. EUR øremærket til digital omstilling i den offentlige sektor), TSI (støtte til reformprojekter i den offentlige sektor) og Horisont Europa (f.eks. EIC's aktiviteter).

1.4.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Initiativet bygger på omfordeling af de administrative ressourcer, der hidtil er blevet anvendt til frivilligt interoperabilitetssamarbejde (den europæiske interoperabilitetsramme og ekspertgruppen om interoperabilitet), og den finansiering, der er til rådighed til interoperabilitet under programmet for et digitalt Europa.

1.5. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

- ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

☒ **Ubegrænset varighed**

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2027
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.6. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁴⁵

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Ingen bemærkninger.

⁴⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Kommissionen vil overvåge udviklingen af interoperable transeuropæiske digitale offentlige tjenester og prioritere videreanvendelse af eksisterende internationale, europæiske og nationale overvågningsdata og automatisk dataindsamling.

Kommissionen vil navnlig overvåge: udbredelsen af interoperabilitetsløsninger i forskellige sektorer, på tværs af medlemsstaterne og på lokalt plan og udviklingen af open source-løsninger til offentlige tjenester, innovation i den offentlige sektor og samarbejde med govtech-aktører inden for interoperabilitet mellem digitale offentlige tjenester.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Foranstaltningerne i denne forordning vil blive gennemført ved direkte forvaltning ved hjælp af finansforordningens gennemførelsesmetoder, dvs. hovedsageligt tilskud og udbud. Direkte forvaltning giver mulighed for at etablere tilskudsaftaler og - kontrakter med støttemodtagere/kontrahenter, der er direkte involveret i aktiviteter, der tjener EU's politikker. Kommissionen sikrer direkte overvågning af resultatet af de finansierede foranstaltninger. De nærmere bestemmelser om betaling af de finansierede foranstaltninger vil blive tilpasset til de risici, der er forbundet med de finansielle transaktioner.

For at sikre virkningsfuldhed, effektivitet og økonomi i Kommissionens kontrol vil kontrolstrategien blive orienteret i retning af en balance mellem forudgående og efterfølgende kontrol og fokusere på tre vigtige faser i gennemførelsen af tilskud/kontrakter i overensstemmelse med finansforordningen: udvælgelse af forslag/bud, der passer til forordningens politiske målsætninger, operationel kontrol, overvågning og forudgående kontrol, der dækker projektgennemførelse, offentlige udbud, forfinansiering, mellemliggende og endelige betalinger, forvaltning af garantier. Efterfølgende kontrol af en stikprøve af transaktionerne vil også blive udført på stedet hos støttemodtagerne/kontrahenterne.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Gennemførelsen af denne forordning omfatter oprettelse og drift af en styringsmekanisme i medlemsstaterne og tildeling af offentlige indkøbskontrakter og tilskud til specifikke aktiviteter.

De væsentligste risici er følgende:

a) Risiko for ikke at kunne nå forordningens mål fuldt ud på grund af utilstrækkeligt engagement fra partneres side, utilstrækkelig udbredelse af løsninger og/eller utilstrækkelig kvalitet og/eller forsinkelser i gennemførelsen af de udvalgte projekter eller kontrakter.

b) Risiko for ineffektiv eller uøkonomisk anvendelse af tildelte midler, både med hensyn til tilskud (kompleksiteten af finansieringsreglerne) og udbud (et begrænset antal økonomiske operatører med den nødvendige ekspertise, hvilket medfører utilstrækkelige muligheder for at sammenligne pristilbud i visse sektorer).

c) Risiko for at skade Kommissionens omdømme, hvis gennemførelse af samarbejdsrammen er langsom eller utilstrækkelig, eller hvis der afsløres svig eller kriminell virksomhed.

Kommissionen etablerer interne procedurer med det formål at dække de ovenfor anførte risici. De interne procedurer er i fuld overensstemmelse med finansforordningen og omfatter foranstaltninger til bekæmpelse af svig og overvejelser om omkostningseffektiviteten. Inden for disse rammer fortsætter Kommissionen med at undersøge mulighederne for at forbedre forvaltningen og realisere effektivitetsgevinster.

Hovedtrækkene i kontrolstrukturen er følgende:

1) Kontrol for at sikre inddragelse af interessenter

Der indføres passende praksis for forvaltning af interessenter for at sikre, at den interoperabilitetssamarbejds mekanisme, der oprettes med denne forordning, fungerer korrekt, og at dens virkninger overvåges regelmæssigt.

2) Kontrol før og under gennemførelsen af projekterne (i overensstemmelse med reglerne for programmet for et digitalt Europa):

a) Der oprettes et passende system til projektledelse under programmet for et digitalt Europa, der fokuserer på projekternes og kontraktens bidrag til de politiske mål, og som vil sikre en systematisk inddragelse af alle aktører, idet der etableres en regelmæssig rapportering af projektledelse, som suppleres af kontrolbesøg på ad hoc-basis, herunder risikorapporter til den øverste ledelse, samt sikre en passende budgetmæssig fleksibilitet.

b) Standardtilkuds aftaler og standardtjenesteydelseskontrakter anvendes og er udviklet i Kommissionen. De omfatter en række kontrolbestemmelser, f.eks. revisionsbeviser, finansielle garantier, revisioner på stedet samt OLAF-inspektioner. De regler, der gælder for støtteberettigelse, forenkles, f.eks. ved at anvende enhedsomkostninger, faste beløb, bidrag, som ikke er knyttet til omkostninger, og andre muligheder i finansforordningen. Dette vil medføre en reduktion af omkostningerne ved kontrol og sætte fokus på kontrol inden for højrisikoområder.

c) Alle medarbejdere underskriver kodeksen for god forvaltningsskik. Medarbejdere, der er inddraget i udvælgelsesproceduren eller i forvaltningen af tilkuds aftaler/kontrakter underskriver desuden en erklæring om manglende interessekonflikt. Personalet videreuddannes løbende og anvender netværk til at udveksle bedste praksis.

d) Et projekts tekniske gennemførelse kontrolleres med jævne mellemrum ved skrivebordet på grundlag af kontrahenternes og støttemodtagernes tekniske statusrapport; der forventes endvidere møder med kontrahenterne/støttemodtagerne og aflæggelse af kontrolbesøg på ad hoc-basis.

3) Kontrol ved projektets afslutning:

Der udføres efterfølgende revisioner af en stikprøve af transaktionerne for at kontrollere omkostningskravenes støtteberettigelse på stedet. Formålet med disse kontroller er at forhindre, påvise og rette væsentlige fejl, som er forbundet med de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Med henblik på at opnå en høj kontrolvirkning forudses udvælgelsen af de støttemodtagere, der skal revideres, at kombinere risikobaseret udvælgelse og stikprøvekontrol og at være opmærksom på driftsmæssige aspekter, hvor det er muligt under revisionen på stedet.

- 2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Reglerne for, hvordan programmet for et digitalt Europa fungerer, finder anvendelse.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

For så vidt angår aktiviteter under direkte forvaltning træffer Kommissionen egnede foranstaltninger for at sikre, at Den Europæiske Unions finansielle interesser beskyttes gennem forholdsregler mod svig, korruption og andre ulovligheder, gennem virkningsfuld kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og, hvis det er relevant, gennem sanktioner, der skal være virkningsfulde, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		fra EFTA-lande ⁴⁷	fra kandidatlande ⁴⁸	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1	02.06.05.02 Udrulning/interoperabilitet	OB	JA	JA	JA	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	Ingen		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁸ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger. Forslagets budgetmæssige virkninger vil blive dækket fuldt ud af de bevillinger, der allerede er afsat i programmet for et digitalt Europa, som forklaret nedenfor:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1	Det indre marked, innovation og det digitale område
--	----------	---

GD: DIGIT			År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027 ⁴⁹		I ALT
○ Aktionsbevillinger										
02.04.05.02 Programmet for et digitalt Europa: Udrulning/interoperabilitet ⁵⁰	Forpligtelser	(1a)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Betalinger	(2a)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁵¹										
02.01.30.01 Udgifter til støttefunktioner i forbindelse med programmet for et digitalt		(3)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

⁴⁹ Alle tal i denne kolonne ("Efter 2027") er vejledende og afhænger af videreførelsen af programmerne og disponible bevillinger.

⁵⁰ Ifølge den officielle budgetkontoplan.

⁵¹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Europa										
Bevillinger I ALT til GD DIGIT	Forpligtelser	=1a+1b +3	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Betalinger	=2a+2b +3	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Betalinger	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Betalinger	=5+6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

○ Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	23,790	24,131	25,511	28,573	29,162			131,167
	Betalinger	(5)	7,137	21,513	24,511	26,292	28,443	23,271		131,167
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	24,190	24,531	25,911	28,973	29,562			133,167
	Betalinger	=5+6	7,537	21,913	24,911	26,692	28,843	23,271		133,167

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027			I ALT
GD: DIGIT									
○ Menneskelige ressourcer		2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
○ Andre administrationsudgifter		0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
I ALT GD DIGIT	Bevillinger	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--	--------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	Efter 2027		I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	27,012	27,353	28,733	31,795	32,384			147,277
	Betalinger	10,359	24,735	27,733	29,514	31,665	23,271		147,277

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027			I ALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	--	--	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	2,717	2,717	2,717	2,717	2,717			13,585
Andre administrationsudgifter	0,105	0,105	0,105	0,105	0,105			0,525
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2,822	2,822	2,822	2,822	2,822			14,110

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁵² i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000

I ALT	3,222	3,222	3,222	3,222	3,222			16,110
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027		
○ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	14	14	14	14	14		
20 01 02 03 (i delegationerne)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
○ Eksternt personale (i årsværk) (i årsværk)⁵³							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	6	6	6	6	6		
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	– i hovedsædet						
	– i delegationerne						
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V — direkte forskning)							
Andre budgetposter (angiv nærmere)							
I ALT	20	20	20	20	20		

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (politiske medarbejdere og programledere) vil udføre opgaverne og aktiviteterne i henhold til forordningen, navnlig gennemførelsen af artikel 5-19: - udvikling og forvaltning af et katalog over interoperabilitetsløsninger, der kan videreanvendes, og portalen for et interoperabelt Europa - regelmæssig revision og ajourføring af den europæiske interoperabilitetsramme, metoder og værktøjer til konsekvensanalyser af interoperabilitet - udformning og gennemførelse af overvågningsmekanismer - forvaltning af og støtte til styringsrammen (Rådet for et Interoperabelt Europa og fællesskaber) - horisontale opgaver vedrørende kommunikation, interessentstyring og interinstitutionelle forbindelser - udarbejdelse og udformning af delegerede retsakter i overensstemmelse med
--------------------------------------	---

⁵³ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne

⁵⁴ Delofter for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	denne forordning. Ni AD-, to AST- og to AST-SC-stillinger vil blive dækket af personale, der i øjeblikket arbejder med interoperabilitetsaktiviteter i GD DIGIT. Den samlede arbejdsbyrde i forbindelse med interoperabilitetsaktiviteter vil især stige for at støtte oprettelsen og forvaltningen af en struktureret samarbejds mekanisme og -fællesskaber samt for at udvikle metoder og værktøjer til vurdering af interoperabilitet. Der er derfor behov for yderligere én AD-stilling, hvilket bringer det samlede antal stillinger op på 14.
Eksternt personale	KA- og UNE-stillingerne støtter gennemførelsen af forordningen og supplerer tjenestemandsstillingerne, navnlig på områderne vedrører koordinering med medlemsstaterne og tilrettelæggelse af møder, workshops og konferencer i Rådet for et Interoperabelt Europa, opfølgning af projekter som f.eks. oprettelse af et katalog over interoperabilitetsløsninger, der kan videreanvendes, portalen for et interoperabelt Europa og overvågningsaktiviteter. To KA- og tre UNE-stillinger vil blive dækket af personale, der i øjeblikket arbejder med interoperabilitetsaktiviteter i GD DIGIT. Der vil være behov for en yderligere KA-stilling, så det samlede antal når op på seks fuldtidsækvivalenter.

3.2.3. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Bevillingerne vil blive omfordelt inden for den finansieringsramme, der er afsat til interoperabilitetsaktiviteter i programmet for et digitalt Europa i FFR 2021-2027.

- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- ☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.4. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

[...]

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[...]